

ಪ್ರಕಾಶ

ಡಿಸೆಂಬರ್

1990

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಣ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಶಿವು

ಶಶಿ. ಹೆಚ್. ತುಂಬೆಗೆರೆ

ಜಿ. ಎನ್. ಜಿ

ರಾಶಿ

ಪ್ರೇಮಾ ಭಟ್

ಗುಂಡ

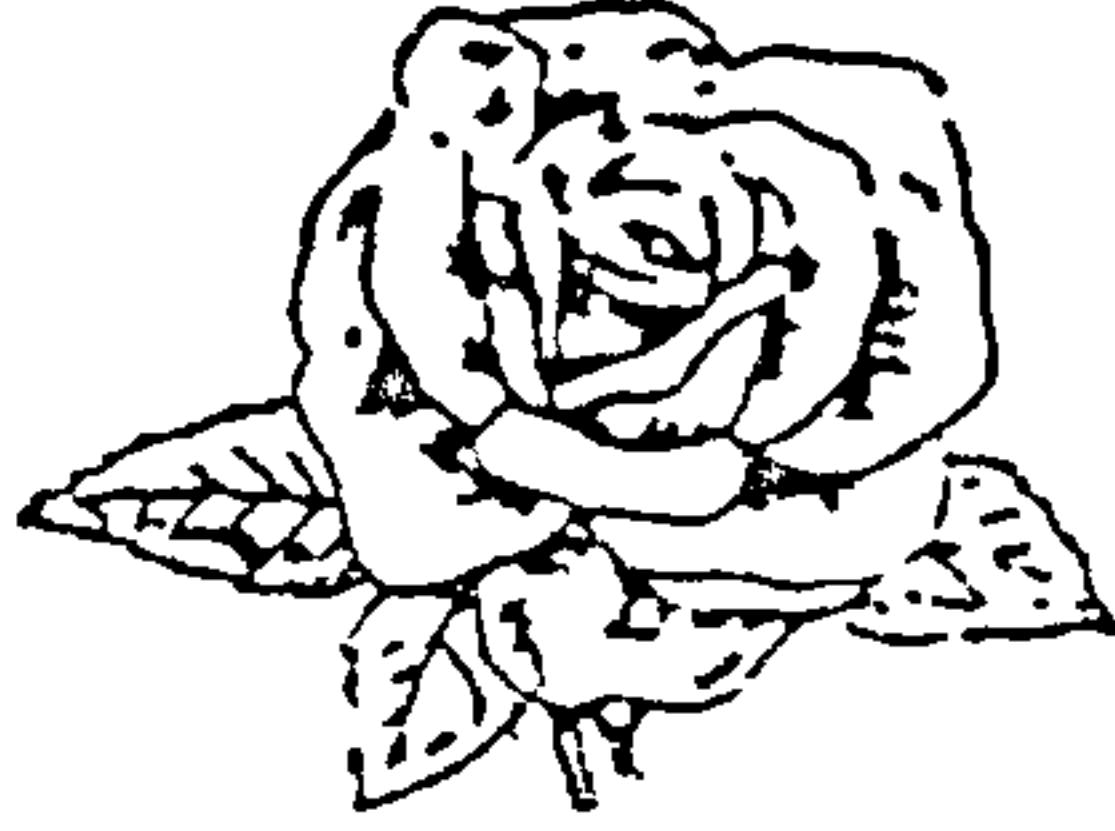
ವಿನೂ

ಶಿವು

ಶಾಂತಾ ರಘು

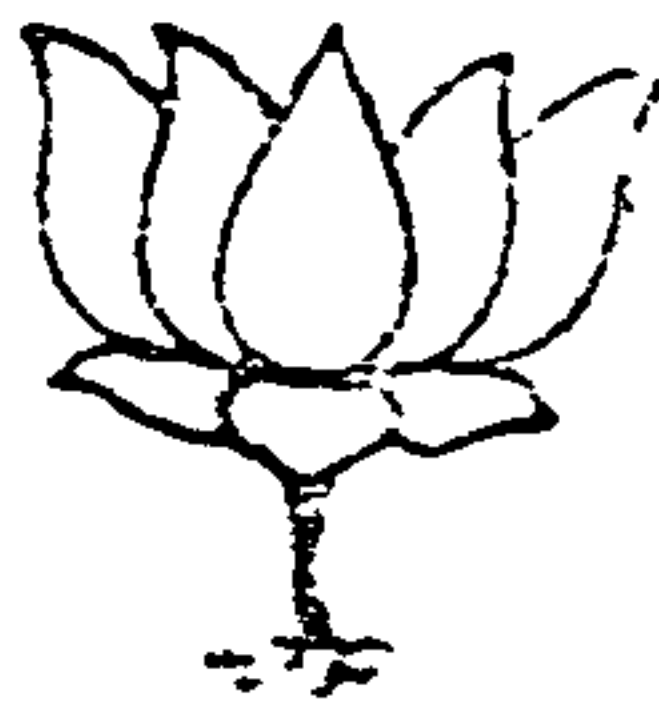

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಸ್. ವಿ. ಆರ್. ಎಜೆನ್ನೀಸ್

ಬೆಂಗಳೂರು

ಸಂಪುಟ ೮

ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೯೦

ಸಂಚಿಕೆ ೩

ಅರಣ್ಯ ರೋದನ

ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಇರುವಿಕೆಗೆ ಚಂದಾದಾರರ ಸಂಖ್ಯಾ ಬಲ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಅಪರಂಜಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂತಹ ಯಶವಂತ ಸಿನ್ಹರ ಎದೆ ಯನ್ನೂ ನಡುಗಿಸಬಲ್ಲದು. ಈಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಚಂದಾದಾರನೂ/ಳೂ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಚಂದಾದಾರರನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಹಬಂದಿಗೆ ಬದಲಾಗಬಹುದು. ಹಿತೈಷಿಗಳು ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿಯ ತುಟಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಬದಲು, ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅಪರಂಜಿಗೆ.

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕ

<p>ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು ; ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ರೆ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ</p> <p>ಸಂಪಾದಕ : ಶಿವಕುಮಾರ್</p>	<p>ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : 2 ರೂ. 50 ಪೈ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ : 25 ರೂ. ಆಜೀವ ಚಂದಾ : 250 ರೂ.</p>	<p>ವಿಳಾಸ : ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560003</p> <p>ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10ರ ವರೆಗೆ.</p>
---	--	---

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಕಿ	ಪುಟ
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ಆಮೆ ಮತ್ತು ಮೂಲ	ಶಿವು	6
ಸೀರೆ ತಂದ ಪೇಚು	ಶಶಿ ಹೆಚ್. ತುಂಬಿಗರೆ	8
ಹೊಸ ಸಂಸಾರ	ಜಿ.ಎನ್.ಜಿ.	13
ಪುರಾಣದ ನವ್ಯ ಕತೆಗಳು	ರಾ.ಶಿ.	17
ಆಸ್ತಿ ಭಾಗ	ಪ್ರೇಮಾ ಭಟ್	22
ಸೂಪರ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್	ಗುಂಡ	25
ಪರಕಾಯ	ಶೀನೂ	26
ಆಧುನಿಕ ಅಡಗೂಲಜ್ಜಿಯ ಕಥೆಗಳು	ಶಿವು	32
ಹೆಣ್ಣು ಹೆತ್ತರೆ	ಶಾಂತಾ ರಘು	35

ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು
ದೂರವಾಣಿ ; ೨೫೭೭೭೭

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಅಶಬ್ದ ಮಸ್ತುರ್ಥ ಮರೂಪಮವ್ಯಯಂ

—ಕರ

ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅಶಬ್ದ, ಅಸ್ತುರ್ಥ, ಅರೂಪ, ಅವ್ಯಯ ಎಂದು ಉಪ ನಿಷತ್ತು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರೂಪ, ಸ್ವರ್ಥ, ಶಬ್ದವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯ ಗಳಿಗೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ.

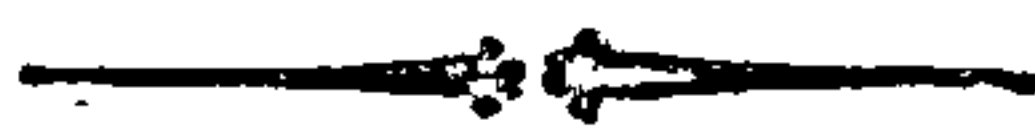
ಇಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಮುಟ್ಟಬಾರದ, ತಿಳಿಯದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಲು ಶಬ್ದಗಳು ಒಳಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅವಿಚಾರಿತ ರಮಣೀಯಗಳಿಗೇ ಒಂದು ರೂಪ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮನಸ್ಸಿನ ಓಟ ನಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

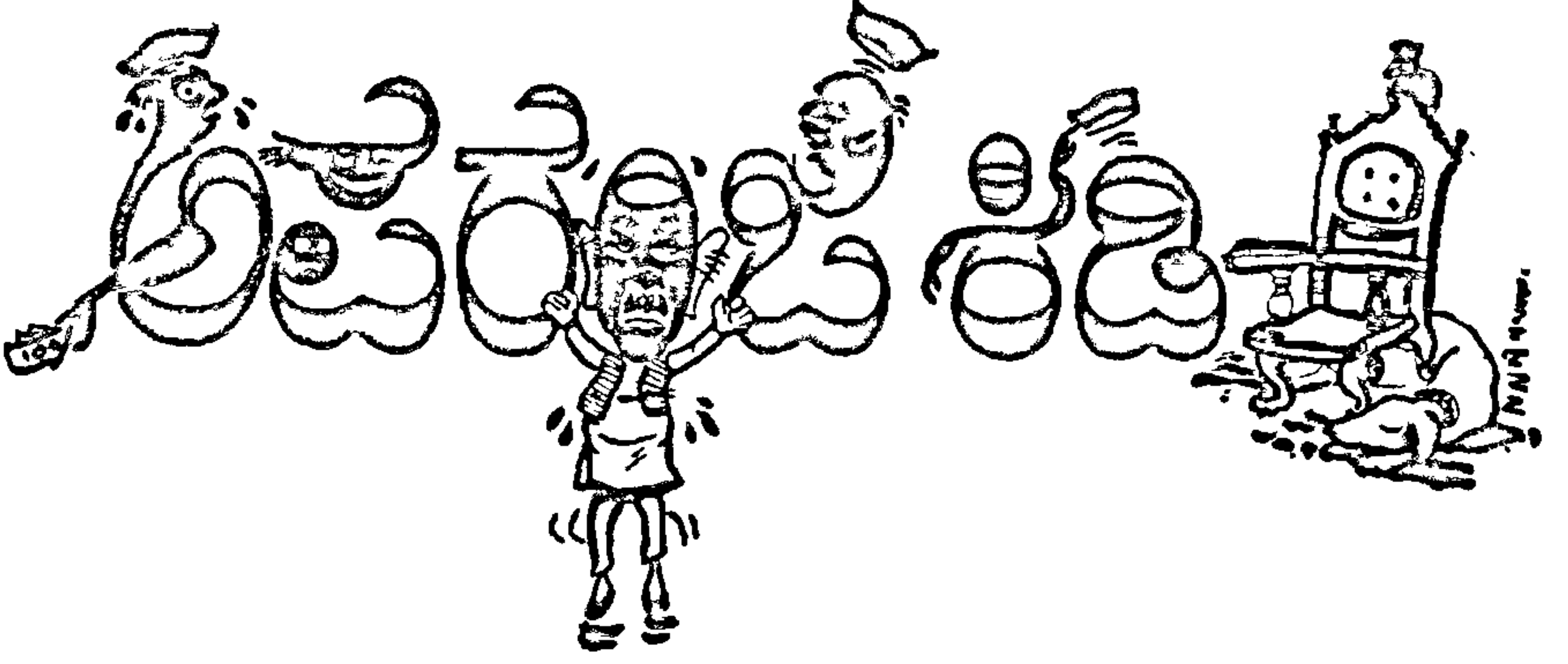
ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಾನವನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೀಡು ಮಾಡಿ, ಅಂಕೆಗಳ ಆಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಜನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಗಲಿರುವ ರೋಗವನ್ನು, ರೋಗಾಣುಗಳು ಹೇಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಯಾವು ?

ಪರಮೇಶ್ವರನ ಈ ವಿಡಂಬನೆಗೆ ಈಡಾದವರು ಉಳಿಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಸರ್ವ ಸಮನ್ವಯದ ಪಾಠ ಹೇಳುವವರು, ತಮ್ಮ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ. ಈ 'ನಾನು' ಉಳಿದರೆ ತಾನೆ ಸಮನ್ವಯವಾಗುವುದು ? ತನ್ನತನವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟು, ಕೊಂಡುಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಕುರುಡು ಕವಡೆಯ ಬೆಲೆ ಯಾದರೂ ಉಂಟೇ !

ಮುಂದನ್ನರಿಯದೆ ಹಿಂದುಳಿಯುವವನು ಉಳಿದಾನೇ ?

—ಪ್ರಣಾಬ್

ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಜತೆ ಧಾವನ್ ಭೇಟಿ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಸರಿ, ಇನ್ನು ಧಾವನ್‌ತ ಶುರು !

*

*

*

‘ಆಯೋಧ್ಯೆ’ : ಒಗೆಹರಿಯದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು.

‘ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ’ ಜಾರಿಗೆ ತಡ.

—ಸುದ್ದಿ

ಸರಿ, ಅರ್ಥವಾಯಿತು !

*

*

*

500 ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಜನರು ವಿ. ಪಿ. ಸಿಂಗ್ ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

—ಶ್ರೀ ಪಾಸ್ವಾನ್

ಏಕೆ ? ಈಗಲೇ ‘ಪೂಜೆ’ ಆಗುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ ?

*

*

*

ಹೆಂಗಸರ ವಿಷಯದ ತಜ್ಞ ನಾನಲ್ಲ.

—ಅರುರುದ್ಧೀನ್

ಅದಕ್ಕೇ ಅವರಿಗೂ Maiden ಗಳಿಗೂ ಬಹು ದೂರ !

*

*

*

ಟಿ. ವಿ.ಲಿ ರಾಮಾಯಣ ಅಷ್ಟು ತೋರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೂ, ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಗಲಭೆಗೂ ಸಂಬಂಧ ಇರಬಹುದೆ ?

*

*

*

ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ಸಾಕಷ್ಟು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದ್ದಾರೋ, ಇಲ್ಲವೋ ?

*

*

*

ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ದರ್ಬಾರ್ ಹಾಲ್ ಹೊರಗೆ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಸಮಾರಂಭ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಹೊರಗಿನ ಸಹಕಾರದ ಸರಕಾರ, ಅದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು !

*

*

*

ವಿಶ್ವನಾಥನ ಪ್ರತಾಪ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಮಂಡಲದ ದಳ್ಳುರಿಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವಾಯಿತು !

*

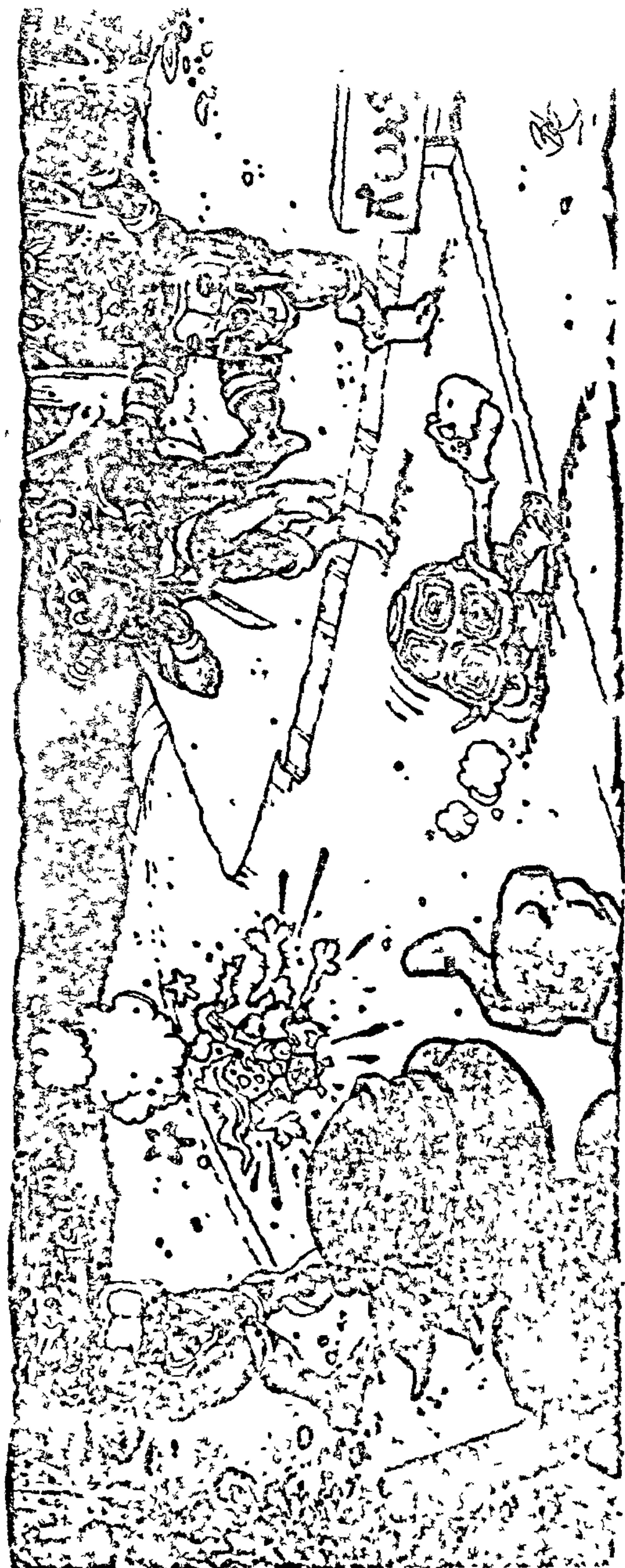
*

*

ಹೊಸ ಪ್ರಧಾನಿಯ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಶೇವಿಂಗ್ ಬ್ಲೇಡ್ ತಯಾರಕರೆಲ್ಲ ಖಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವಲ್ಲವಂತೆ !

ಸೀರೆ ತಂದ ಪೇಚು

—ಶಶಿ ಎಚ್. ತುಂಬಗೆರೆ

ಆ ದಿನ ನಾನು ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮದುವೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ಲಗೇಜ್ ತಗೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಗೌರಮ್ಮನ ಆಗಮನ ವಾಯ್ತು. ಗೌರಮ್ಮನೂ ಸಹ ನಾವು ಹೋಗುವ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಟು ನಿಂತಿತ್ತು. ಗೌರಮ್ಮ ಯಾರು ಅಂತ ಹೇಳ್ತಲ್ವಲ್ಲ ನಿಮಗೆ. ಆಕೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಆಗಬೇಕು. ಆಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಆಕೆಯ ಬಾಲ ಶೋಭಾಳೂ ಬಂದಿತ್ತು, ಬಾಲದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬ್ಯಾಗು. ಅದು ನೋಡಿದ್ದೇ ತಡ, ಅರೆ ಗೌರಕ್ಕ ಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್‌ಗಂತ ತಂದಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಗಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಮ್ಮ ಬ್ಯಾಗಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಇಟ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟೆ. ಶಶಿ ಹ್ಯಾಂಗೂ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗ್ತೀವಿ, ಒಂದ್ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ಗೌರಮ್ಮ ಕೇಳುತ್ತಾ. ನಾನು ಓ, ರೆಡಿ ಅಂದೆ.

ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸು ಇಳಿದದ್ದೇ ತಡ, ಅಶೋಕ ಟಾಕೀಸಿಗೆ ಓಡಿದೆವು. ಸಿನಿಮಾ ಕಲಿಯುಗ ಕೃಷ್ಣ. ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ತನಕ ನಿಂತೆವು. ಆ ಸಾಲೋ ಹೀಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಗೆ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಗೆ ಬಂದು ಟಿಕೆಟ್ ಕೌಂಟರಿಗೆ ತಲುಪಬೇಕು, ಅಷ್ಟು ಉದ್ದದ ಕ್ಯೂ ನೋಡಿ ಗೌರಮ್ಮ ಅಯ್ಯೋ ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ, ಸಿಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂತ ತನ್ನ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಹಾಕಿತು. ನಾನು ಇಲ್ಲ, ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತೆ, ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಗೆ ವೈದ್ಯರು ಇಲ್ಲ ಖಂಡಿತ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತೆ ಭಯ ಪಡಬೇಡಿ, ಎಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುವಂತೆ, ಅಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡ್ತಾನೇ ಇದ್ದೆ. ಇನ್ನೇನು ಹತ್ತಿರ ಬಂದ್ವಿ. ನನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದ ಹುಡುಗಿ ಯೊಬ್ಬಳ ಕೈಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಬಂದು ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆಸಿಕೊಡಿ ಅಂತ ದುಡ್ಡು

ಕೊಡಲು ಬಂದ. ತಕ್ಷಣ ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಪೋಲಿಸಪ್ಪ ತನ್ನ ಲಾರಿಯಿಂದ ಬಾರಿಸಿ, ನೀನೇನು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಾಕೆ ಬಂದೀಯೋ, ಇಲ್ಲಾ ಟಿಕೇಟ್ ತೆಗ್ಗಿ ಕೊಡಾಕೆ ಬಂದೀಯೋ ಅಂದ. ದಪ್ಪ ವಿಸೇಯ ಒರಟು ಮುಖದ ಧಡೂತಿ ದೇಹದ ಆ ಪೋಲಿಸಪ್ಪ, ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಯಮಧರ್ಮರಾಯನಂತೆ ಕಂಡಿರಬೇಕು. ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗೇ ನಿಂತೊಳ್ಳುತ್ತ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹಿಂದಿನವರು, ಬಲವಾಗಿ ದಬ್ಬ ತೊಡಗಿದರು. ಈ ನೂಕಾಟದಲ್ಲಿ ನಾನಂತೂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕಾಲನ್ನು ದಿಮ್ಮನೆ ಊರಿ, ಮುಂದಿನ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಕೈಯಿಂದ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ನಿಂತೆ. ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಭರತನಾಟ್ಯ, ಕಥಕ್ಕಳಿ, ಕೂಚುಪುಡಿ. ಮುಂತಾದ ನಾಟ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪುಕ್ಕಟೆ ಯಾಗಿ ಅಭಿನಯಿಸಿ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಟಿಕೇಟ್ ಹಿಡಿದು ಹೊರ ಬಂದೆವು, ಬ್ಯಾಗು ಬಾಲಗಳ ಸಮೇತ.

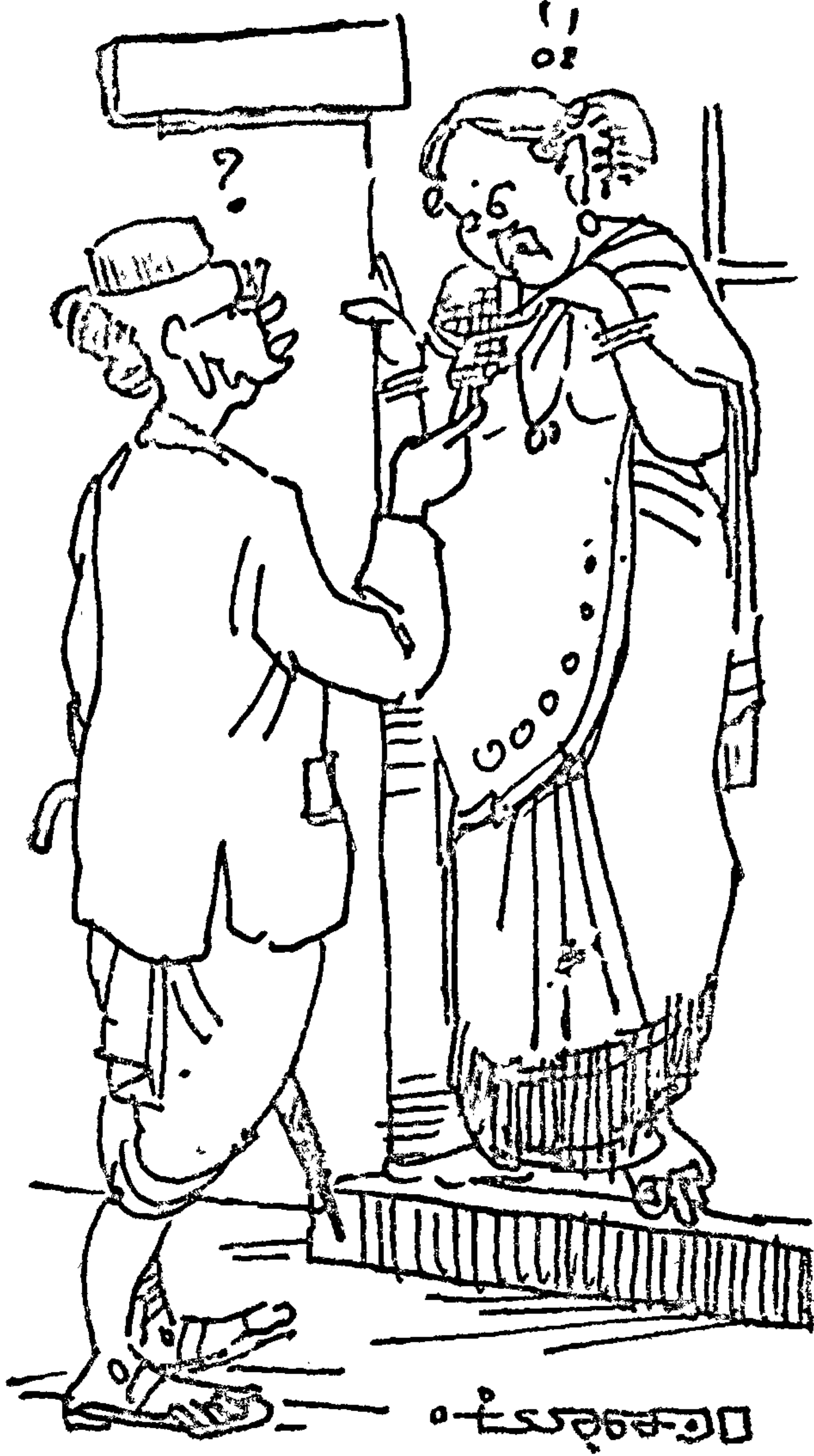
ಆನಂತರ ಒಳಗಡೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಹುಡುಕುವ ಕೆಲಸ. ಅಂತೂ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಾಯಂತ ಕುಳಿತೆವು. ನಾವು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸೀಟಿನ ಸಾಲಿನ ಮುಂದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಲಿಗಾಗುವಷ್ಟು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು, ಅದು ಓಡಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟ ಜಾಗ. ಇದರಿಂದ ಆದ ಅನಾಹುತವಂತೂ ಕಡಿಮೆಯೇನಲ್ಲ.

ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರ ಮೂಡುತ್ತ, ನಮ್ಮ ಆಕೃಪಕೃದ ಸೀಟುಗಳಲ್ಲಾ ಭರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅದು ತಿಳೀತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಡ್ರೆಸ್ ಗಳು ನಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕತ್ತಲಲ್ಲೂ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಗೌರಮ್ಮ ಉಟ್ಟದ ಸೀರೆ ನಶ್ಕದ ಕಲರ್. ಇದು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಕಾಣದೇ, ಸೀಟು ಖಾಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಬರತೊಡಗಿದರು. ಒಬ್ಬ ಬಂದ. ಸೀದಾ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟ. ಗೌರಮ್ಮ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೇನು ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಬೇಕು, ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದ ಗೌರಮ್ಮನಿಗೆ ಪಾಪ ಡಿಸ್ಕರ್ಬ್ ಆಯ್ತು. ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನಾಗಲೇ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯೂರಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನ ನಾಲ್ಕು, ಐದು ಚೂಡೀದಾರ್ ಮಿಡಿಗಳು ನಕ್ಕಿದ್ದೇ ನಕ್ಕಿದ್ದು,

ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ. ಅವನೂ ಗೌರಮ್ಮನ ಸೀಟಿನದೆಗೇ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಗೌರಮ್ಮ ಚಿತ್ರ ನೋಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜನ ಬರುವತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಚಿತ್ರ ನೋಡುವಾಗ ಯಾರು ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆ ಕೂಡುತ್ತಾರೋ ಅನ್ನುವ ಭಯ. ಎರಡನೆಯವನು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆಕೆ ಮೊದಲೇ ರೀ ನಾವು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದೀವ್ರಿ ಇಲ್ಲಿ, ಇದೀವ್ರಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಂದು ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಪೊಲೀಸರ ತರ ಕೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದಳು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ, ಖಾಲಿ ಕುರ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ, ಕೂರಲು ಬಂದ ಅವನು ಬೆ ಬೆ ಎಂದು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ತಡವರಿಸುತ್ತಾ, ಯಾರದೋ ಕಾಲು ತುಳಿದು, ಯಾರದೋ ಕಾಲು ಎಡವಿ, ಇನ್ನಾರಿಂದಲೋ ಉಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಟಕಿತ್ತು.

ಅನಂತರ ಮೂರನೆಯವನು ಬಂದ. ಅವನೂ ಸಹ ಗೌರಮ್ಮನ ಸೀಟಿನ ಕಡೆಗೆ..... ಛೇ ಛೇ ಗೌರಮ್ಮನ ಸೀರೆ ಎಂಥಾ ಆವಾಂತರ ಮಾಡ್ತಲ್ಲಾ ಎಂದುಕೊಂಡು, ನಾನು ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಕ್ಕೆ, ಆಕೆಗೆ ಕೇಳಿಸದ ಹಾಗೆ ಮೂರನೆಯವನು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಕಡ್ಡಿ ಗೀರಿ ಸೀಟು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಾ ಬಾರಪ್ಪೋ ಅಂತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋದವನೊಬ್ಬ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ. ಬಹುಶಃ ಅವನೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮೋಜು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರಬೇಕು. ಮೂರನೆಯವ ಈಗ ಕಡ್ಡಿಗೀರಿ, ಗೌರಮ್ಮನ ಸೀಟಿನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದ. ತಕ್ಷಣ ಹಾಫು ಮುಟ್ಟಿದವನಂತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ. ಗೌರಮ್ಮನಿಗಂತೂ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆ ಚಿತ್ರವೋ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ. ಏನೂ ಗಟ್ಟಿ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದೆವ್ವ ನನ್ನ ಅಂತ ಗೌರಮ್ಮ ವಟಗುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಗೌರಮ್ಮನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಗೆಳತಿ ಮನೆ ಸೇರಿದೆ.

ಈಗಲೂ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಸೀಟು ಆರಿಸಿ, ಸುದ್ದಿಗೊಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಕೂರುತ್ತೇವೆ. ಗೌರಮ್ಮನಿಂದ ನಾನೊಂದು ಪಾಠ ಕಲಿತೆ. ಅಷ್ಟಿ ತಪ್ಪಿಯೂ ಕತ್ತಲು ಬಣ್ಣದ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲ ಆಫೋಸಿಟ್ ಕಲರ್ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ.

“ನಮ್ಮಜಮಾನ್ಯ ? ಬೆಳ್ಳಗೆ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಕೊಗೆ
ನಿಂತೋರು ಇನ್ನೂ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲಾಂತೆ!”

“ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣಾ ಭರವಸೇನೇ ? ನನ್ನ
 ಚುನಾಯಿಸಿದ್ರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಲೀಟರಿಗೆ
 ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಸಿಗೋ ಹಾಗೆ
 ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಬರಸ್ರೀ !”

ಹೊಸ ಸಂಸಾರ

(ಮೂಲ: "Setting a home" - Dr. Dinesh R. Rao)

ಅನುವಾದ ಜಿ. ಎಸ್. ಜಿ.

ನಮ್ಮ ಮಧುಚಂದ್ರ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಧರೆಗಳಿದು ಬಂದಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ "ಹೊಸ ಮನೆ" ಅಂದರೆ ನವ ದಂಪತಿಗಳ - ನವ ಸಂಸಾರದ ರಜನೆಯ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸಾಹಸ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅರಳತೊಡಗಿತ್ತು.

ಮನೆ ಏನೋ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು! ಮನೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕಲ್ಲ?! ಹೊಸ ಬಿಸಿ, ಹೊಸ ಕನಸುಗಳ ಮೋಜು. ಮೂರನೆಯವರು ನಾವು ತರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಪಣ ಕೊಡುವುದಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಜವಾದ, ಮಜವಾದ ಮೋಜೇ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಜೀವಿಗೇ ಕತ್ತರಿ ಬೀಳುವುದಲ್ಲ?! ಅದರಿಂದ ಮಜಕ್ಕಿಂತ ಮುಜುಗರವೇ ಹೆಚ್ಚು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ "ಯಾವ ಅಂಗಡೀಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.? ಯಾವ ಅಂಗಡೀಲಿ ಡಿಸ್ಕಾಂಟ್ ಹೆಚ್ಚು? ಯಾರು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಕುತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ?" ಇಂತಹ ಅಂಗಡಿಗಳ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ. ಅವರು ಕೊಡುವ ಡಿಸ್ಕಾಂಟ್‌ಗಿಂತಲೂ ನಾವು ಕೊಟ್ಟು ಆಟೋ ರಿಕ್ಷಾ ಬಾಡಿಗೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅದರ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಮಾಧಾನ" ನಾವು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೆವು ಈ ಸಮಾಧಾನ ಆಟೋಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಾಡಿಗೆಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿತ್ತು.

ಹಾಸಿಗ ಬಟ್ಟೆಗಳು. ಟವಲ್‌ಗಳು ಭಾಗಿಲು ಕಿಟಕಿಗಳಿಗೆ ಪರದೆಗಳು ಬಂದವು.

"ಛೇ! ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ದರ್ಜೆಗೆ ಕೂಲಿ ದಂಡ" ಎಂದಳು ಮಡದಿ.

ಮಡದಿಯ ಪಾತನ್ನು ಮೀರಿದವರುಂಟೆ? ಅದೂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ಮಧುಚಂದ್ರ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆಗ ತಾನೆ ಬಂದಾಗ?

ಒಂದು ಹೊಲಿಗ ಯಂತ್ರ ಕೊಂಡೆವು. ಅದೂ ಡಿಸ್ಕಾಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ. ಕುತುಗಳಲ್ಲಿ. ಅದನ್ನು ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿಸಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಡಿಸ್ಕಾಂಟ್‌ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ

ಮಹದಿ ಮಹಿನಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ತುಳಿದು ತಣುಕುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅದ ಅನಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಸಿತ್ತು.

ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಂದಾಗ ಅಳತೆ ಏನೋ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು. ನೀರಿಗೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಕುಗ್ಗಿ ಕಿರಿದಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಪುನಃ ಬಟ್ಟೆ ತರಲು ಅಂಗಡಿಗೆ ಓಡಿಸಿತು.

ಹೊಸ ಹೆಂಡತಿ ! ಹೊಸ ಮನೆ ! ಹೊಸ ಮನೀಸು ! ಹೊಸದಾಗಿ ಹೊಲಿ ಯಲು ಪ್ರಾರಂಭ !

“ಬಟ್ಟೆ ಉದ್ದ ಕಿಟಕಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಸಮ ಅಗುತ್ತೆ. ವಸ್ತ್ರ ಕಿಟಕಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಫ್ರಿಲೋಗಳಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. Shrink ಆಗಿ ರೋದು ಕಾಣೋಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

“ತಥಾಸ್ತು” ಎಂದೆ.

ಅಬ್ಬಾ, ಅಂತೂ ಪರದೆಗಳು ತಯಾರಾದವು. ಬೇರೆ ಬೇರೆಯ ಉದ್ದ ಅಗಲ ಗಳ, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪರದೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೊಸ ಬಣ್ಣ, ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದವು.

ಮನೆಗೆ ಆಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಯಿತು ಇನ್ನು ದಿನಸಿ ತರಬೇಕಲ್ಲ ? “ಮನಾಲೆ ಪುಡಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಚೆನ್ನ ನಮ್ಮಮ್ಮ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು” ಎಂದೆ.

“ಅಡುಗೆ ವಿಚಾರ ನಿಮಗ ತಿಳಿಯೋಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನಿರಿ” ಎಂದಳು.

ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಅಡುಗೆ ಊಟದ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಇವಳು ಅಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ನಳಿನ ಅಪರಾವತಾರ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದೆ,

“ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಮಾನು ತರೋದು ?” ಇದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡಿತು. ಒಂದು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ದೊಡ್ಡ ಸೈಜಿನ ಕಾಳು ಬೇಳೆಗಳನ್ನು ಎರಡು ಕಿಲೋ ತರೋದು. ರವೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಇಂತಹವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಧ ಕಿಲೋ ತರೋದು. ಬಹಳ ಸಿಂವಲ್ ಲಾಜಿಕ್. ಓ.ಕೆ. ಎಂದೆವು.

“ಎರಡು ಕೆ.ಜಿ. ಉಪ್ಪು, ಅರ್ಧ ಕೆ.ಜಿ. ಸಕ್ಕರೆ” ಹೀಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿದೆವು.

ಇವುಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು ಪಾತ್ರೆಗಳು ಬೇಕಲ್ಲ ? ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ಯೋ ? ಸ್ಟೀಲೋ ? ಹಿಂಪಾಲಿಯೋ ? ಯಾವುದು ತರೋದು ?

ಯಾರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವುದು ಬೇಡ. ಎಲ್ಲ: ಬಗೆಯ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಇರಲಿ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. .

ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅತ್ತೆ ಮನೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಉಡುಗೊರೆ ಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದವು.

ಇವಳು ಹಾಲಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಪಾತ್ರೆ ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಇದರ ಗುಟ್ಟುತಿಳಿದದ್ದೂ ಅನಂತರ. ಇವಳಿಗೆ ಹಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕುವುದು ಹಿಡಿಯ ರಹಸ್ಯ ವಾಗಿತ್ತು. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಅವರು ಈ ಪರ್ವತವಾಗಿದ್ದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಹಾಲಿನ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಇತಿಶ್ರೀ ಹಾಡಿದರು.

ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ. ಚೊಕ್ಕ ಮನೆ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಇನ್ನೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿತು. ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಹಣ ಕರಗುತ್ತಾ ಬಂದದ್ದೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ವಾಯಿತು.

ಮನೆಯನ್ನು “ಸಿಂಗಾರ” ಮಾಡುವ ನಾಪಸ ಕಾರ್ಯದ ಕಾರಣ ಹೊರಗೇ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಊಟ, ತಿಂಡಿ ಹೊರಗೇ-ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲೇ ಕಳೆಯಿತು ಕೆಲವು ದಿನ.

ಈಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಡುಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ! ಇವಳ ನಳಪಾಕದ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮತ್ತೆ ನನಗೇನೋ ಸೂಕ್ತ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ನಾನು. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮತ್ತೆ ಮಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟಿರಬಹುದು ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲೇ ನಮ್ಮತ್ತೆ ಸತ್ಯವಂತರು ಎಂಬುದು ತಿಳಿದು ಬಂತು.

ಚಪಾತಿಗಳು! ಆಹಾ! ಅವುಗಳ ಆಕಾರ, ವಿಕಾರ, ನೈಜುಗಳು! ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳೂ ಮುಗಿದು, ಹೊಸ ದೇಶಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ತಿಂದೆವು. ಆನಂದದಿಂದ ತಿಂದೆವು, ತಿನ್ನಲೇ ಬೇಕಲ್ಲ !

“ಪ್ರಯತ್ನಾಂತೇ ಪುರುಷಂ ಫಲಂ”. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಸಾಹಸದಿಂದ ನಮಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಾನ್ಫಿಡೆನ್ಸ್ ಬಂದಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂದ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಈಗ ಒಬ್ಬ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಕರೆಯಬಹುದಲ್ಲ ಔತಣಕ್ಕೆ! ಓಹೋ! ಯಾಕಾಗ ಬಾರದು ? ಅಂತೂ ನಮ್ಮ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ವಶುವೊಂದು ದೊರಕಿತು. ಸಂಕೋಪದಿಂದಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ದಡ್ಡ.

ಅತ ಬಂದಾಗ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಕರೆಂಟು ಕೈ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಮೊಂಚಿತ್ತಿಗಳ ದುಂದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಔತಣಕೊಟ ಎಂತಹ ನೋಟ !

ನಾನು ಒಂದು ಜಾಣತನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಚಪಾತಿಗಳನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಟಲಿನಿಂದ ತರಬೇಕೆಂದೇ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈತನನ್ನು ಕರೆತರುವ ಗಡಿಬಿಡಿ ಯಲ್ಲಿ ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ತಂದ ಬ್ರೆಡ್ ಇತ್ಯಲ್ಲಾ. ಕೆಲಸ ವಾಯಿತು.

ಇದೇನಿದು ಆಘಾತ ! ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಾಡುತ್ತಾ ಬೆವರಿ, ಬೆವರಿ ನಂದ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಹಾ! ಹಾ! ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ.

ಏನು? ಇವನಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಬಾರವಾಯಿತೋ ? ನಮಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ ? ಎಷ್ಟು ಸಾಹಸದಿಂದ ಈ ಖಾರಾಮೃತವನ್ನು ಸವಿದಿದ್ದೇನೆ ?

“ಖಂಡಿತಾ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೋದವನನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನ ನಾನು ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಒಂದು ದಿನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ. ಆದರೆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ. ವಕ್ಕದ ಗಲ್ಲಿಲಿ ತಿರುಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ !

“ಅದೇಕೆ ನೀಗೆ ಮಾಡಿದ ?” ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ:

—

ಪುಸ್ತಕಾಲಯ

ಪುಸ್ತಕಾಲಯದಲ್ಲಿ

ವಸ್ತುಕೋಶಗಳಂಥ

ವಿಸ್ತರದ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿಶ್ವರೂಪ

ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ರಾಪ

ಗ್ರಸ್ತವಾಗಿರೆ ಕಂಡು

ಸುಸ್ತಾದನರ್ಜನನು ಬಿಸುಟು ಚಾಪ

—ಭಂಡೋಮಿತ್ರ.

ಕೊರವಂಜಿಯಿಂದ.....

ಪುರಾಣದ ನನ್ಯ ಕತೆಗಳು

— ರಾ.ಶಿ.

೧

ಅಹಲೈ

ಅಹಲೈಯು ಶಿಲೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆಯಲ್ಲಾ! ಗೌತಮನ ಆಶ್ರಮದ ಆಚೆ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಆ ಸುಂದರ ಶಿಲಾ ಪ್ರತಿಮೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತಂತೆ. ಗೃಹಿಣಿ ಇಲ್ಲದ ಆಶ್ರಮದ ಪಾಡು ತಿಳಿದೇ ಇದೆಯಲ್ಲ! ಆಶ್ರಮವೆಲ್ಲಾ ಕಾಡಾಗಿತ್ತಂತೆ ಕಾರಣ ಗೌತಮರು ಹಿಮಾಲಯದ ತಪ್ಪಲಿಗೆ ತಪ್ಪಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರಂತೆ. ಉರಿಯುವ ವನಸ್ಸಿನವರು ತಂವಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಹಿಮಾಲಯದ ಥಂಡಿ ಹವಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ!

ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಆಜಾನಂಬಾಹು, ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಬಂದೂ, ಈ ಕಲ್ಲನ್ನೂ ಎಡವಿದನಂತೆ. ಕಲ್ಲು ಜೀವಂತವಾಯಿತಂತೆ, ಜಕಣಾಚಾರಿಯ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಲ್ಲಿನ ಹಾಗೇನೇ! ನನ್ನ ಸೆರೆ ಬಿಡಿಸಿದೆಯಲ್ಲಾ ದೇವಾವತಾರ, ನಿನಗೆ ವಂದನೆಗಳು ಅಂದಳಂತೆ ಅಹಲೈ ಆ ಮುತ್ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮಾನವ ರೂಪಿಯ ಉಪಕ. ಆಗ ಏನೂ ಅರಿಯದ, ಕಾಲೇಜಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರಬಹುದಾದ ಹುಡುಗ. ಮುಖ ಕ್ಷೌರ ಕೂಡ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಕಲಿತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತ ಬಲಿತ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕೇಳಿದನಂತೆ. “ಏನು ತಾಯಿ! ಸಮಾಚಾರ. ಏನು ವಿಷಯ” ಅಂತ. ಅಹಲೈ ಹಿಂದಿನ ಕತೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳಂತೆ.

“ಈಗೇನು ಮಾಡ್ತೀರಿ, ತಾಯಿ!” ಎಂದು ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಕೇಳಿದನಂತೆ. ಅಹಲೈ ಆಗಂದಳಂತೆ. “ಇನ್ನೂ ಮೂರು ದಿನ ಆದ ಮೇಲೆ ಗಂಗಾ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹಿಮಾಲಯದ ತಪ್ಪಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗೌತಮರ ಪಾದ ಸೇವೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು. “ಮೂರು ದಿನ ಏನು ಮಾಡ್ತೀರಿ ತಾಯಿ?” ಎಂದು ಅರಿಯದ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಕೇಳಿದನಂತೆ.

“ಸುತ್ತುಮುತ್ತುಲ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ರಮದ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದನ ಕಾಯುವ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಈ ಮೂರು ದಿನ, ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿ, ಯಾಕಾರೂ ಹುಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅಂತ ಅವರು ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಅಂದಳಂತೆ ಅಹಲೈ.

ಶುಭವುಳ್ಳ ಎಂದೆಂದೂ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮುಂದುವರೆದನಂತೆ. ಏನೂ ಅರಿಯದ ಯುವಕ—ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಅಂದನಂತೆ.

*

*

*

*

೨

ಗಾಂಧಾರಿ

ಎದುರಿಗೆ ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜಕುಮಾರನಂತಹ ಬಲಿತ ಗಂಡು ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಆದರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡಾದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೇನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಆದರೆ ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ....ಕಾರಣ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಇದ್ದ ಹಾಗೇ ಇದ್ದವಂತೆ, ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೂಡ.

ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜಕುಮಾರನ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ವರ ವೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಸಿದರಂತೆ. ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾ ಆಕೆ ಅಸ್ತು ಅಂದಳಂತೆ. ಅಳಿಯನ ಕುರುಡು ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ತಾನೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು?

ರಾಜ ವೈಭವದಿಂದ ಮದುವೆಯಾಯ್ತಂತೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ತಾನು ಮಲಗುವ ಕೊಠಡಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಚಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತ್ತಂತೆ. ಕಾರಣ ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಏನೂ ಸುಳಿವು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ; ಸಂಜೆ ಹತ್ತರ ತನಕ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಎದುರಿಗೆ ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಸಹಜವಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲೆಂದೇ ಕೊರಡಿ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಪರದ ಮೇಲೆ ಜೇಡರ ಪರೆ ಹಾಕಿಸಿದ್ದನಂತೆ. ರಾತ್ರಿ ಕೊಠಡಿಗೆ ಬಂದಂ ವೀಳಯ ಮೆಲ್ಲುವಾಗ, ತಾನು ಕೂತ ಸುಖಾಸನದ ಬಳಿ ಆಕೆ ಬಂದು ಎಲಡಿಕೆ ಮಂಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ, “ಲೇ! ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಪರದ ಮೇಲೆ ಜೇಡರ ಬಲೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಿದೆ. ನೇವಕರಂ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ! ಏನನ್ನಾಯಂ, ನಾನು ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಂ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗ ಬೇಕೆಂದಂ ಸನ್ನಾಹ ನಡೆಸಿದ್ದನಂತೆ. ಆಗ ಆಕೆ ಇವನ ಚಾಣಕ್ಷ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಮೋಹಿಸುತ್ತಾಳೆಂದೇ ಸನ್ನಾಹ.

ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಸುಖಾಸನದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಕೂತಿದ್ದಾಗ ಗಾಂಧಾರಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವೀಳಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳಂತೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡರೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯದ ಬಾಲೆ ಗಾಂಧಾರಿ ಬಲು ಮೋಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದಳಂತೆ. —ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಯಾದೆನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಬೆಡಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಳಂತೆ.

ಸನ್ನಾಹದ ಪ್ರಕಾರ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ “ಬಾಲೇಂದು—ಫಾಲೆ ಬಾಲೆ ಬಾ ನೋಡಂ, ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಚಿತ್ರದ ಮೇಲೆ ಜೇಡರ ಮಾಯಾ ಜಾಲ ಕಟ್ಟಿದೆ. ನೇವಕರೆಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕರು” ಎಂದಾಗ ಗಾಂಧಾರಿ ಹೇಳಿದಳಂತೆ.

ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಪರದ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಕಾಣಿಸುಲ್ಲವಲ್ಲ! ಶುಭ್ರವಾಗೇ ಕಾಣುತ್ತಲ್ಲ, ಆಂದ್ರೆ!—ಅಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿದೆ—ಆರ್ಯ ಕುಮಾರ! ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಎಂದು ಎಲಡಿಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಅವನ ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಮಂಚ್ಚಿದಳಂತೆ, ಅರೆ ಕ್ಷಣದ ಸಮಾಧಿಯಿಂದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಯೋಜನೆಯ ರೀತಿ ಪರದ ಮೇಲಿನ ಜೇಡರ ಪರೆಯನ್ನು ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಲು ಎದ್ದು ಹೊರಟನಂತೆ.

ಅದರೆ ಎರಡಂ ಹೆಜ್ಜೆ ಆಚೆ ಗಾಂಧಾರಿ ತೆಂದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬದಲು ಬಟ್ಟೆ ಗಂಟನ್ನು ಕಾಣದೆ, ಎಡವಿ ಬಿದ್ದನಂತೆ.

ಆಳೆಯನ ಕುರುಡು, ಮಗಳಿಗೆ ಮೊದಲ ರೂಪಾದಲ್ಲೇ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಂತೆ.

ಬೇಗ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಪಾತಾಡ್ಯಾರವನ್ನು ಆದರಿಸಿ ಕೂರಿಸಿ, ತಾನೂ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕುರುಡಿಯಂತಾದಳಂತೆ, ಮಿಕ್ಕ ಜೀವಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ.

*

*

*

*

೩

ತ್ರಿಶಂಕು

ರಾಜಧಾನಿಯ ಅರಮನೆಯ ಲಾಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಗೋಂದನ್ನು ಕರೆಗಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಸಿಗೆ ಹೂವಿನ ರಸವನ್ನು ಹಿಂಡಿ, ಹಳದಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಲಾಯದ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿ ಎಳೆದಿದ್ದನಂತೆ. ರೋಜಾ ಹೂವಿನ ರಸ ಹಿಂಡಿ ಬೇರೆ ಕುಂಚದಿಂದ ಅದನ್ನು ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿ ಎಳೆದಿದ್ದನಂತೆ.

ಒಬ್ಬ ಗಡ್ಡದಾತ ಚಡ್ಡಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಲಾಯದ ಬಳಿ ಬಂದನಂತೆ. ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿದನಂತೆ. ಗೋಡೆಯನ್ನು ಕಂಡನಂತೆ.

“ಭಲಾ ಹುಡುಗ ! ಎಷ್ಟು ರಂಗು ರಂಗಾಗಿ ಗೋಡೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೀ” ಎಂದನಂತೆ.

“ಕಾವನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗೋಂದಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಬಲ್ಲೆ. ಒಂದೇ ಕಷ್ಟ. ಒಂದೊಂದು ಸರ್ತಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಕುಂಚ ಬೇಕು” ಎಂದನಂತೆ ಹುಡುಗ.

“ಬಾ ! ಕಲಾರಾಧಕ, ನಿನ್ನ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಸುಖ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ, ಸ್ವರ್ಗ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ” ಎಂದನಂತೆ ಗಡ್ಡದಾತ.

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೇ ಗಡ್ಡದಾತ. ಆ ಹುಡುಗನೇ ತ್ರಿಶಂಕು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಏಣಿ ಹಾಕಿದನಂತೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ. ಹತ್ತು ಎಂದನಂತೆ ತ್ರಿಶಂಕುವನ್ನು. ತ್ರಿಶಂಕು

ಹತ್ತಿದನಂತೆ ಏಣಿ ತಂದಿ ತನಕ. ಇನ್ನು ಮೆಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕೂಗಿದನಂತೆ ತ್ರಿಶಂಕು.

ಕುಂಚ ತೋಗೋ ಗೋಂದಿನ ಬಣ್ಣದ ಬಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ನಿಂಗೇ ಸಿಕ್ಕ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿ ಎಂದನಂತೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ.

ತ್ರಿಶಂಕು ದೊಡ್ಡ ಕುಂಚವನ್ನು ಗೋಂದಿನ ರಂಗಿನ ಬಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಳಿದನಂತೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಕೇಳಿದನಂತೆ “ಬಣ್ಣ ಗಟ್ಟಿಯಾಯ್ತೆ, ಕುಂಚ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆಯಾ?” ಎಂದು. ‘ಹೌಲ್ಲಾ ಅಂದನಂತೆ ತ್ರಿಶಂಕು. ಕುಂಚವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಕೋ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಇತ್ತನಂತೆ ಗುರು, ತ್ರಿಶಂಕು ಹಾಗೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನಂತೆ.

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಏಣಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೇನಕೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದನಂತೆ. ತ್ರಿಶಂಕು ರಂಗಿನ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೇತು ಬಿದ್ದು ತ್ರಿಶಂಕು ನರಕವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನಂತೆ ಮೇಲಿನ ಸ್ವರ್ಗವೂ ಇಲ್ಲ, ಕೆಳಗಿನ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೂ ಇಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ ವಂತೆ.

ತಾಯಿ - ಮಗ

“ಏಕಮ್ಮ ಈತು ಕೊರಚಾಡು ತಿರ್ವಂ ?”

“ಏಕೆನ್ನೆ ಕಳ್ಳಂ ಇವ ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳಂ

ಲಾಕಪ್ಪಿಗಿಂದೇ ಎಳೆದೊಯ್ಯುತಿರ್ವರ್”

“ಹಾಗೇನು ? — ಕಾನ್ನೆಂಟಿಗೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆಂ”

—“ಛಂದೋಮಿತ್ರ”

ಆಸ್ತಿ ಭಾಗ

— ಪ್ರೇಮಾ ಭಟ್

“ಅಬ್ಬಾ ಏನು ಕಾಲ ಬಂತ್ರಿ ಎಂದು ಅಂದವಳು ಸುಬ್ಬಿ. ಮತ್ತೆ ಇದೊಂದು ರೀತೀಲಿ ಸುಖದ ಕಾಲವೇ ಅಂತ ಇವೊಳ್ಳು ಎಂದು ಅಂದವಳು ಅವಳೆ. ಹೇಳ್ತ ಹೇಳ್ತ ಹಾಗೆ ಮಾತು ಮುಂದುವರೆಸಿದಳು.

“ನಾನು ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗ, ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಹೆಣ್ಣು ಆಗೋಯ್ತಲ್ಲ ಅಂತ ಆಕಾಶ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದೋರ ಹಾಗೆ ಅಮ್ಮ ಗೊಳೋ ಎಂದು ಅತ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಈಗ?” ಎಂದಳು ಸುಬ್ಬಿ.

“ಈಗೇನಾಯ್ತೆ ಎಂದೆ.

“ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯೋ! ದಿನಾ ದೇವರ್ ಓದ್ದಿರೋರ, ಮತ್ತೆ ನನ್ನೇ ಕೇಳೋ ರಲ್ಲಿ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಗೂ ಆಸ್ತೀಲಿ ಭಾಗ ಕೊಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ಕಾನೂನು ಬಲಗೊಳಿಸು ತ್ತಂತೆ ಸರ್ಕಾರ” ಎಂದಳು.

“ಕಾನೂನು ಬಲಗೊಳಿಸೋದಲ್ವೆ. ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಲು ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ” ಎಂದೆ ನಾನು ಸುಬ್ಬಿಯನ್ನು ರೇಗಿಸಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು.

“ನಿಮ್ಮಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೇಜಿ ಕಣ್ಣೀರಿಳಿಯುತ್ತೋ” ಎಂದೆ.

“ಯಾಕ್ರಿ ಹಾಗಂತೀರ?” ಅಂದ್ಲು.

“ಅಲ್ವೆ, ಮತ್ತೆ. ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಭಾಗ ಮಾಡಿದ್ಮೇಲೆ ಆ ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ನಿಗೆ ಉಳಿಯೋದೇನು ಮಣ್ಣು? ಉಳಿದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ನಿಮ್ಮಮ್ಮ, ಅಮ್ಮ, ಆ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಇಬ್ಬರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನಬೇಕಲ್ವೆ? ದಿನಾ ಏಕಾದಸಿ-ದ್ವಾದಸಿ ವನವಾಸ ಆಚರಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ, ಆ ನಿಮ್ಮಮ್ಮ” ಎಂದೆ.

ಸುಬ್ಬಿಯು ಸಿಟ್ಟು ನೆತ್ತಿಗೆ ಏರಿತು.

“ಈಗೇನು ನಿಮ್ಮಮ್ಮನ ಆಸ್ತೀಲಿ ನಾನು ಭಾಗ ಕೇಳಿದ್ದೆ? ಇರೋದು ಒಂದು ಮನೆ ಕಣ್ಣೆ. ನಾವೇನು ಕೇಳೋದು ಅದ್ರಲ್ಲಿ? ಪಾಪ! ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹುಡುಗ್ರು. ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಜನ, ಸಂಖ್ಯೆಲೂ ನಾವೇ ಕಾಣ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು. ಬ್ಯಾಡ್ಲಿ. ಅವರು, ಅವರೇ ಸುಖವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲಿ” ಎಂದು ಸುಬ್ಬಿ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನನ್ನ ತಲೆ ಮೇಲೆ

ಕೈ ಅಡಿಸುತ್ತಾ ತಾಡ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಯಾಕೋ ಎಂದಂಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಆ ಕೈ ಅಟಕೈ ಮೈ ತೆತ್ತು.

“ಆಹಾ....ಸುಬ್ಬಿ ನಿಂಗೂ ಸಮಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದೆ ಕಣೆ. ಬರೇ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಬೇಲಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರೋದು ಅಂದೊಂಡಿದ್ದೆನಲ್ಲೆ. ಸಮಯ ಸಾಧಕರಾದ ಅವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಮುಂದೆ ಬಾಲ ಬಿಚ್ಚುತ್ತ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸೋತಾರೆ. ಉಳಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಾಲ ಮುದುರಿಕೊಂಡಿರ್ತಾರೆ ಅಂದೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲೆ ಎಂದೊಡನೆ ಸುಬ್ಬಿ ಸರ್ರಂತ ನನ್ನ ಮಗ್ಗುಲಂ ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಸಿದಿದು ನಿಂತಳು.

“ಯಾಕೆ ಚೆನ್ನ ಕೋವನಾ....” ಎನ್ನಬೇಕು.

“ನಂಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಬಿಡ್ತಿ. ನೀವು ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಆಸ್ತೀಲಿ ಭಾಗ ಕೇಳೇ ಕೇಳ್ತೀರ. ನಂಗೊತ್ತೂರಿ ಈ ಗಂಡಸರೇ ಅಷ್ಟು. ಬ್ಯಾಡ ಬ್ಯಾಡ ಅಂತಾನೆ ಬರೋದು ಬರ್ಲಿ ಅಂತಿರ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಮುಖ ಉಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು. ಮೊದಲೇ ಅವಳ ಕೆನ್ನೆ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಡುಬಿನ ಹಾಗೆ ಉಬ್ಬಿ ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದೋ, ಸುಬ್ಬಿ ನನಗೆ, ಇನ್ನು ಅಡಿಗೆ ಸ್ವಾವಾನೂ ಕೆಡಿಸಿರ್ತಾಳೆ. ತಥ್! ಎಂದು ಕೈ ಕೈ ಹೊಸಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರ ಬೇಕಾದರೆ,

“ಅಡಿಗೆ ಆಯ್ತೂರಿ. ಉಟಕ್ಕೇಳಿ” ಎಂದು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಬುಲಾವ್ ಬಂತು. ಇದೇನಿದು ಗಂಟೆ ಇನ್ನೂ ಹನ್ನೆರಡು ಹೊಡೆದಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಉಟ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತ ಮುಗಿದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋ? ಎಂದಂಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಎದ್ದು ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತ ಅಂದೆ

“ಈವತ್ತು ಭಾನುವಾರ ಆಲ್ವೇನೇ?”

“ಹೂ....ಅದಕ್ಕೆ ಈವತ್ತು ನಾನು ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು.

ಬೇಗ ಹೋದ್ರೆ ಕತ ಲಾಗೋದ್ರೊಳಗೆ ಬಂದುಬಿಡಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಈವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ನಿಮಗೆ ಬೈದ್ದು, ಹಾಲೇ ಗತಿ” ಅಂದ್ಲ.

“ಸದ್ಯ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡ ಮಹರಾಯ್ತಿ. ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಬೇಗ ಬಂದು ಬಿಡು” ಎಂದೆ. ಮೊದಲೇ ನಾನು ಅಂದೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಅಡಿಗೆ ರುಚಿ ಕೆಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟರೆ ಸೀಕಲು ವಾಸನೆ.

“ಇದೇನ ಸುಬ್ಬಿ?” ಅಂದರೆ

“ದಿನಾ ಆ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸ್ತೀರಲ್ಲ ಕವಳ. ಆ ಸಳಹಾಕ ಇಳಿಸೋನು ದಿನಾ ಒಂವೇ ಸಮ ಮಾಡಿ ಹಾಕ್ತಾನೇನಿ?” ಎಂದು ಪಟ್ಟಿಂತ ಸುಬ್ಬಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡೋದೆ? ಮತ್ತೆ ಮಾತಿಲ್ಲದೆ ಮೌನವಾಗಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ವೇಲೆದ್ದೆ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದ ಸುಬ್ಬಿ,

“ನಾನು ಹೋಗ್ಬರಲ್ಲ?” ಎಂದಳು.

“ಅವ್ವ ಆಸ್ತಿ ಭಾಗ ಹ್ಯಾಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೋಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾಳೆ. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಏನಿದೆ ಆಸ್ತಿ ಅಂತ ನಾನು ಭಾಗ ಕೇಳಬೇಕು ಅನ್ನೋದು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರೋದು ಬರ್ಲಿ ಅಂತ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕೋದು. ಸುಬ್ಬಿ, ನೀನು ಕಣೆ ನಿಜವಾದ ಮಗಳು” ಎಂದುಕೊಂಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನಿದ್ರೆ ತೆಗೆಯಲು ಘುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದೆ.

ಸಂಜೆ ಕಾಫಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸುಬ್ಬಿ ಪಾವಸ್ಸು. ಸಕ್ಕರೆ ಡಬ್ಬ ಹಂಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದಂ ನಿಂತವಳು

“ಸಿಗೋಲ್ಲ ಕಣ್ರಿ” ಎಂದಾಗ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ ಅವಳ ಕಡೆ ತಿರಂಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಅವಳು ಮತ್ತೂ ಅದೇ ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳಿದಾಗ

“ಏನೇ ಅದು ನೀನು ಹೇಳ್ತೀರೋದು? ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಒಂದು ಕೆ. ಜಿ. ಸಕ್ರೆ ರೇಷನ್ ಅಂಗ್ಲಿಯಿಂದ ತರ್ತಿದ್ದೆ. ಎರಡು ದಿನದಲ್ಲೇ ಖರ್ಚಾಯ್ತು ಅಂದ್ರೆ ನಾನು ನಂಬ್ತೇನ? ಅಥವಾ ನನಗೆ ಕೊಡದೆ ಕೇಸರಿಭಾತ್....” ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

“ಆಯ್ಯೋ! ಆಯ್ಯೋ! ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗೊಂದಿಷ್ಟು ಸಗಣೆ ಮೆತ್ತ” ಅಂದ್ಲು.

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಸಕ್ರೆ ಇಲ್ವೇನೆ?” ಎಂದೆ.

“ನಿಮ್ಮ ಸಕ್ರೆ ಪುರಾಣ ಸಾಕು ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಆಸ್ತೀಲಿ ಭಾಗ ಸಿಗೋಲ್ಲ ಕಣ್ರಿ ಅದು ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತೀನಂತೆ. ಪಿತೃಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಆದ್ರೆ ಮಾತ್ರ ನಂತೆ ಭಾಗ ಸಿಗೋದು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತೀಲಿ ಭಾಗ ಕೇಳಿದ್ರೆ ನನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ಅಪ್ಪ ಮಾಡಿದ ಸಾಲ ನೀವು ತೀರಿಸಬೇಕಂತೆ” ಎಂದಳು.

“ಒಪ್ಪೊಂಡು ಬಂದ್ಯಾ?” ಎಂದೆ.

“ನಾನ್ಯಾಕೆ ಒಪ್ಪಿ? ನನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಡಿರೋ ಸಾಲ, ಆಸ್ತೀಲಿ ಭಾಗ ಪಡೆದ್ರು ತೀರಿಸೋಕಾಗೋಲ್ಲ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ವೆ? ನಾನೇನು ಪೆದ್ದಿ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ರಾ? ಎಂದಂ ಸುಬ್ಬಿ ಅಂದಾಗ, ಸದ್ಯ ಆಸ್ತಿ ಭಾಗನೂ ಬೇಡ, ಆ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯೂ ಬೇಡ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ್ಲಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಿತಿ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಸಕ್ಕರೆ ಡಬ್ಬವನ್ನೂ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿದೆ.

ಸೂಪರ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್

—ಗುಂಡ

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಅತಿ ಗೋಪ್ಯವಾದ ಸುದ್ದಿ ಮನೆ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಅತಿ ಆಧುನಿಕ ಸೂಪರ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಒಂದನ್ನು ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಭಾರತ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆಯಂತೆ. ಅದು ವಿದೇಶೀ ಗೂಢಚಾರರ ಕೈಗೆ ಸಿಗದ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ಅತಿ ಗೋಪ್ಯವಾದ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದಂತಹ ಸ್ಥಳವೊಂದನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ವದಂತಿ. ದೇಶ ಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ಅವರಂಜಿ ಓದುಗರೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗ ಬೇಕಾದ್ದು ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪರವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹಲವು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸೂಪರ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಸ್ಥಳ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದ್ದೇವೆ, ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿ.

1. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಶ್ರಮ ವಿಭಾಗ.
2. ವಿಧಾನ ಸೌಧದ ವಿಜಾನೆ (ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಖಾಲಿ ಜಾಗ ಇರುತ್ತದೆ!).
3. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಹೈಯರ್ ಮ್ಯಾಥಮ್ಯಾಟಿಕ್ಸ್ ಕಟ್ಟಡ.
4. ವಿಜಯನಗರ ಉಕ್ಕು ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಯೋಜನಾ ಮಂದಿರ.
5. NAL ತಯಾರಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಲೈಟ್ ಲಾಂಛಾಟ್ ಏರ್ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ (LCA) ದ ಹ್ಯಾಂಗರ್.
6. ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಸ್ವ ಇಜ್ಜೆಯಿಂದ ರಕ್ತದಾನ ಮಾಡುವ ವಿಭಾಗ.
7. ವೇದ ಧರ್ಮ ಪರಿಪಾಲನಾ ಸಭಾ ಮಂದಿರ.
8. ಗಾಂಧಿ ತತ್ವ ಪ್ರಚಾರ ಸಭೆಯ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯ.

ನಕ್ಕಾಂವಾ ಗೆದ್ದಾಂವಾ

“ಪರಕಾಯ”

—ಶೀಗೂ

ಮುಂಬಯಿಯ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಮಾತು ಹಳಸಿ ಹುಳಿತು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಲಿಷೆಯಾದೀತಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಮುಂಬಯಿಯ ಜನಜೀವನ ಎಷ್ಟೊಂದು ಯಾಂತ್ರಿಕವೆಂಬುದನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು.

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಾಸಿಗ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದೊದನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ದುಚ್ಚು ಓಟ ನಿಲ್ಲುವದು ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ ಮೇಲೆಯೇ. ಆಮೇಲೆ ಅದೇ ಟಿ. ವಿ.ಯ ಅಪರ ಸುಳ್ಳು ಸುದ್ದಿಗಳು. ಅಪರ ಮಡಚಿ ಮುದ್ದೆಯಾದ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಅದೇ ಚಪಾತಿ ಊಟ. ಅದೇ ಮಕ್ಕಳ ಹೋಮ್ ವರ್ಕುಗಳು, ಅದೇ ನೀರಸ ಮೂತುಗಳು. ಅದೇ ಕೃತ್ರಿಮ ಹಾಸ್ಯ, ಎಲ್ಲ ಅದೇ. ಅದೇ. ಆಮೇಲಿನ ರಾತ್ರಿಯ ನಾಟಕಕ್ಕಾದರೂ ಏನಾದರೂ ವೈವಿಧ್ಯವುಂಟೆಂದರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಪುಡಾನಗರದ ರಾತ್ರಿ ಬಲಿಯುತ್ತ ನಡೆದಂತೆ ನಮ್ಮ ಆರಂತ್ಯನ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೇ, ಒಂದೊಂದೇ ಟಿ.ವಿ.ಗಳು ನೋತು ಸುಸ್ತಾಗಿ ತೆಪ್ಪಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮರು ಬೆಳಗ್ಗೆ ದೂರ ದೂರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಓಡುವವರ ಫ್ಲಾಟ್ ಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳು ಬೇಗ ಬೇಗನೇ ನಂದತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಮೂರನೆಯ ಮಹಡಿಯ ಜೋರಿ ದಂಪತಿಗಳ ಸತ್ಯದ ಜಿಗಣೆ ಎಂದಿನಂತೆ ತಾರಕಕ್ಕೇರಿ ಕೊನೆಗೆ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜೋರಿ ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆದೋ. ಇಲ್ಲದೇ ಶ್ರೀಮತಿ ಜೋರಿ ಗುಟಲು ಹರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಹೀರಿಕೊಂಡ ಅನಂತರವೋ ಅವರ ಮನೆಯ ಸದ್ದುಡಗಿ, ದೀಪವಾರಿಸಿ ಮಲಗುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಉಂಡಿರುತ್ತಾರೋ, ಇಲ್ಲವೋ, ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ನಮ್ಮ ಇದನೆಯ ಮಹಡಿಯ ವಾರ್ಸಿ ಬಾಬಾ ಬಂದೂಕವಾಲಾ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಯ ಬಿ. ಬಿ. ಸಿ. ಪಾರ್ಟಿ ಕೇಳಿ, ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಾಲಿನ ಗೋಡೆಗೆ ತೂಗು ಹಾಕಿದ ವಂಚಿಮ ಜಾರ್ಜ್ ಬಾದಲದರ ಭವ್ಯ ಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಮದಿಸಿ, ದೀಪ ಆರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಎದುರು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ ನಾಲ್ಕನೆಯ

ಮಹಡಿಯ ಮಂದಾಕಿನಿ ಕೇಳಕರ್ ಲೈಟು ನಂದಿಸುವವಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಬಾಲ್ಕಿನಿ ಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಎದುರು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟಡದ ಸಮಾಂತರ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಹಡಿಯ ಬಾಲ್ಕಿನಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ತಿಕೇಯನ್ ಆಯುರ್‌ಗೆ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ, ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆ. ಕಾರ್ತಿಕೇಯನ್ ಆಯುರ್ ಎಲ್ಲರೂ ಕಮಲಹಾಸನ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಂದಾಕಿನಿ ಕೇಳಕರ್, ಕಾರ್ತಿಕೇಯನ್ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ವಿಚಿತವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಮ್ಮೆ ತುಂಬ ನಗು ನಕ್ಕು, ಅವನೆಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿ, ಹೊರಳಿ ಹೋಗುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಸೊಂಟ ಮುರಿದು ಕೊಂಡು ಬಳುಕುತ್ತ ಬಾಲ್ಕಿನಿಯ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ದೀವವಾರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟು, ಕಾರ್ತಿಕೇಯನ್ ಒಮ್ಮೆ ವೃದಯ ಬಿರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ತೆರಳಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಹಡಿಯ ನಮ್ಮ ಫ್ಲ್ಯಾಟ್‌ನ ಎಡ ವಕ್ಕದ ಫ್ಲ್ಯಾಟ್‌ನ ಅಗರವಾಲಾಸ ಕಕ್ಕಸಿನಲ್ಲಿ ಜೈನು ಜಗ್ಗಿದ ಸದ್ದಿನೊಂದಿಗೆ ನೀರು ಧಬಧಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಬಡಾವಣೆಯ ಕಟ್ಟಡಗಳು ರಾತ್ರಿಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಸಿದ್ಧ ವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹೊರಗೆ ಕೂದ, ದಿನವೆಲ್ಲ ಮಚ್ಚು ಕುಲ ಕುಣಿದು ದಣದ ಮುಂಬಯಿ ಶಹರ ಬಳಲಿ ಹಣ್ಣಾಗಿ, ಮೃ ಮುರಿದು ಅಲಸದಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಚಾಚು ತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ದಿನದ ಕೊನೆಯ ಬಸ್ಸುಗಳೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಗಳೂ ಮನೆ ಸೇರುವ ಆತುರದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಈಜಿಯ ಕಟ್ಟಡದ ಯಾರದೋ ಮನೆಯಲ್ಲಿ-ಬಹುಶಃ ಮರಾಠೀ ಮಾಸ್ತರನದಿರಬೇಕು- ಒಂದು ವಿಗ್ಗಳ ನಾಮದ ದೊಡ್ಡ ಫೆಂಡ್ಯೂಲಿಮ್‌ನ ಹಳೆಯ ಜರ್ಮನ್ ಗಡಿಯಾರ ತೀರ ನಾವಕಾಶವಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ತಾಳ್ಮೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಅಂದಿನ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಪಾರಿಸಲುಪಕ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವರಿದ್ರ ಸೋಮಾರಿ ಗಡಿಯಾರದ ವನ್ನೆರಡನೆಯ ಗಂಟೆ ಮುಗಿಯುವಾಗ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಪ್ಪಾವಕ್ರ ಗಡಿಯಾರ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ.

ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ವಾರ್ಬರ್ ಲೈನಿನ ಅಂದಿನ ಕೊನೆಯ ಬಾಂದ್ರಾ ಸ್ಟೋ ಟ್ರೇನು ಘಡ ಘಡಕ್ ಘಡ ಘಡಕ್ ಎಂದು ಗುಡುಗುಡಿಸುತ್ತ ತೆರಳುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೇ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ದೀವ ಹಾಕಿ ಏನಾದರೂ ಒದಲೆತ್ತಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ದೀವವಾರಿಸಿ ಮಲಗ ಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ವಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇವಳು "ತೆಪ್ಪಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಳ್ಳಲು" ಹೇಳಿ ಲೊಚ ಗುಟ್ಟು ತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಇನ್ನೇನು ಮುಂಬಯಿ ನಗರ ನಿದ್ರೆಮೋಯಿತೆನ್ನುವಾಗ ವಕ್ಕದ ಬಿಲ್ಡಿಂಗಿನ ಮುಂಟನೆಯ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಮಗ್ಲರ್ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಕಾತ್ರಿಯ ಟ್ರಕ್ಕು ಧಡ ಧಡ

ಸದ್ಗು ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದು. ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಗೆ “ಪಾರ್ಕ್”ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೂ ಹೀಗೆ ಬೀದಿಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವಾಗ. ಸುಮಾರು ಸಲ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮುಂದೊಮ್ಮೆ “ಅಂದೇ, ಜಾಂದೇ”ಗಳಾಗಿ. ಕರ್ಕಶ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತ ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಟ್ರಕ್ಕ್ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಂತ ಮೇಲೆ “ಢರ್...ಢರ್...ಢರ್...ಢರ್”ದು ಎಂಜಿನ್ನಿನ ಸದ್ದನ್ನು ರೇಸ ಮಾಡಿ ತಾರಕಕ್ಕೆರಿಸಿ. ಡ್ರಾಯ್ ಡ್ವರ. ಕ್ಲೀನರ್‌ಗಳು ಕೆಳಗೆ ಜಿಗಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಆಮೇಲೆ ಪಕ್ಕದ ಸ್ಲಮ್ಮಿನಿಂದ ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕರಿ ನಾಯಿಯೊಂದು ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಲಗಿ, ಒಮ್ಮೆ ಬೋರಲಾಗಿ ಕಾಲು ನೀಡಿ, ಡೆಬ್ಬ ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಮೇಲೆದ್ದು ಪಟ ಪಟ ಕಿವಿ ರೋಡಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗಿನ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗೇಟು ಬಾಗಿಲಕ್ಕೆ ಕರಾವರಾ ಎಂದು ತನ್ನ ಬೆನ್ನು ಉಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಶ್ವಾನ ಸ್ವತುರಿಕೆಯ ಈ ಕರ ವರ ಸದ್ದು ತೀವ್ರವಾಗುತ್ತಿದಂತೆಯೇ ಗೇಟಿನ ಪಕ್ಕದ ಕಲ್ಲು ಜೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಪಾಚ್‌ಮನ್ ಗಾರ್ಡನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಾಗಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಕಟ್ಟಿನ ಬಡಿಗೆಯಿಂದ ಆ ಕರಿ ನಾಯಿಯ ಪೃಷ್ಠಕ್ಕೊಂದು ಇಕ್ಕುತ್ತಾನೆ. ಗ ಆ ಆ ಡೋಕಾರಿ ನಾಯಿ ಸತ್ತೆನೋ, ಕೆಟ್ಟೆನೋ ಎಂದು “ಕುಂಯ್ಯೋ—ಕುಂಯ್ಯೋ—ಕುಂಯ್ಯೋ—”ಎಂದು ಬಪ್ಪಿ ಲಹರಿ ಮಾದರಿಯ ಸಂಗೀತ ಹೊರಡಿಸುತ್ತ ಓಡುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿಯ ನಿರ್ಜನ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಳಾ ಕುತ್ರಾನ “ಕುಂಯ್ಯೋ”ಗಳು ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತ ದೋಗಿ ಇನ್ನೇನು ಕೊನೆಯ “ಕುಂಯ್ಯೋ” ಕೇಳದಾಗುತ್ತದೆನ್ನುವಾಗ. ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟಡದ ಆರನೆಯ ಮಹಡಿಯ ಪ್ರೀತಮ್ ಶಹಾ—ಎಂದರೆ—ಶೇಡಜಿ—ತನ್ನ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಉದ್ದಾನುದ್ದದ ವಿದೇಶಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರೀತಮ್ ಶಹಾ ಶೇಡಜಿಗೆ ವ್ರಾಯ 50 ಮಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಆಗರ್ಭ ತ್ರೀಮಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನುಖವಾಗಿ ಬದುಕಿದ ಟೊಮೆಟೋ ಬಣ್ಣದ ಶೇಡಜಿ ಇನ್ನೂ ಮುವ್ವತ್ತರ ಕುಲುಕುವ ಯುವಕನಂತ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಶೇಡಜಿ ನಾಕಷ್ಟು “ರಂಗೀಲಾ” ಎಂದು ಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಬೋರಿವಲಿಯಲ್ಲೊಬ್ಬ ಬಂಗಾಲಿ ಭಾಮಿನಿಯ, ಮಾತುಂಗಾದಲ್ಲೊಬ್ಬ ಮದ್ರಾಸಿ ಮಾನಿನಿಯ. ಸಾಯನ್‌ದಲ್ಲೊಬ್ಬ ಸಿಂಧೀ ಸುಂದರಿಯ, ಈ ರೀತಿ ಮುಂಬಯಿ ತುಂಬ ಆಹೇಕ ಸಂಸಾರಗಳನ್ನು ನಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಕಿಂವದಂತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ವ್ರತಿ ದಿನ ಮಾತ್ರ ಅವನು. ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿ ಮೀರಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಆಗಲಿ ತಪ್ಪದ ಮನೆಗೇ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಬೃಹತ್ ಗಾತ್ರದ ಶೇರಾಣಿ ಅವನನ್ನು ಜಜ್ಜಿ, ಚೆಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಾಳು. ಬಡಾವಣೆಯ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರಲ್ಲ ಶೇಡಜಿಯನ್ನು ಒಂದು ತರದ ಗೌರವ

ದಿಂದಲೂ, ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಿಂದಲೂ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಕೈಲಿ ಹರಿಯದ ಮುದುಕರು
ಮಾತ್ರ ಮೂಗು ಮುರಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಅಂತೂ ಶೇಡಜಿ ಬಂದೊಡನೆ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಗೂರ್ಖಾ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಗಡಿಬಿಡಿ
ಯಲ್ಲಿ ಓಡಿ ಬಂದು ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗೇಟು ತೆರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಮುದಿ ಗೇಟು
“ಕಿರ್ರೊ” ಎನ್ನುತ್ತ, ನೋವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತನಗಾಗಿ
ವೊಸಲಿಟ್ಟ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿದೇಶಿ ಕಾರನ್ನು ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿ ಶೇಡ್‌ಜಿ
ಕೆಳಗಿಳಿದು ಆತುರವಿಲ್ಲದ ಆಲಸ ದೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನೆಡುತ್ತ, ‘ಅಯ್ಯೋ, ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ
ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಭಾವದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಯಾವವೋದಹಳೆಯ ಹಿಂದಿ
ಚಿತ್ರ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಶಿಳ್ಳೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ‘ಲಿಫ್ಟ್’ನಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ,
ಅವನಿಗಾಗಿ ಲಿಫ್ಟ್‌ನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ನಿಂತ ಗೂರ್ಖಾ ಅವನಿಗೊಂದು ಮಿಲಿಟರಿ
ಸಲಾಡು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಂದಿನ ಮಟ್ಟಿನ 'ಮುಂಬಯಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ'ದ ಬಾಳಕೊಳ
ಗುಳ ಮುಗಿಯಿತೆಂಬ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಗೂರ್ಖಾ ಒಮ್ಮೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ "ಹೇ
ಭಗವಾನ್" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮೈ ಮುರಿದು, "ಆಃ ಆಃಃ ಆಃಃಃ ಆಃಃಃಃ"
ಎಂದು ದೀರ್ಘವಾಗಿ, ಮೆಟ್ಟಲು ಮೆಟ್ಟಲಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮೆಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಳಿಸು
ತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಮೆಟ್ಟಲು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ, ಒಂದು ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟೊತ್ತೂ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲದೇ ತೊಳಲುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು, ಶೇಡಜಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಬಹು ಸಂಸಾರೀ ಲೀಲಾ ವಿನೋದಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತ, ಕಲ್ಪನೆ ಯನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೆಲಕು ಹಾಕುತ್ತ, ಮಂದಸ್ಥಿತದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ ಮಲಗಿದಾಗ ಹಗೂರಾಗಿ ಯಾವಾಗ ನಿದ್ದೆ ಆವರಿಸಿರುತ್ತದೋ ತಿಳಿಯದೇ ನಿದ್ದೆ ಹೋಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಎಷ್ಟೋ ವರುಷಗಳಿಂದ ಮುಂಬಯಿಯ ಈ ಜೀವನ ನಾಟಕ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ತಪ್ಪದೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ, ಒಂದು ದಿನ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ದಿನದ ಮಾತು ಬಿಡಿ. ನಾಟಕದ ಘಟನೆಗಳು ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ತಪ್ಪದೇ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಸರಿಯಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತೂ ಮುಕ್ಕಾಲಿಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಜೋಶಿ ಚೀರಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಾರೆ. ಹನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಸಿ ಬಾಬಾ ಫಂಜಮ ಜಾರ್ಜ್‌ರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತಾನೆ.
ಹನ್ನೊಂದೂಕಾಲು ಗಂಟೆಗೆ ಮಂದಾಕಿನಿ ಕೇಳಕರ್ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುತ್ತಾಳೆ.
ಮುಂದೊಂದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಕಮಲ ಹಾಸನಾಸ ಹೃದಯ ಬಿರಿಯುತ್ತದೆ.

ಹನ್ನೊಂದೂವರೆಗೆ ಅಗರವಾಲಾನ ... ಕಕ್ಕಸು ಧಬಧಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೆ ಹಾರ್ಬರ ಲಾಯಿನದ ಕೊನೆಯ ಬಾಂದ್ರಾ ಟ್ರೇನು ಘಡ ಘಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹನ್ನೆರಡೂವರೆಗೆ ಸ್ಕಗ್ಲರ್ ಇಬ್ರಾಹಿಮ ಕಾದ್ರಿಯ ಟ್ರಕ್ಕು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ತೆಗುತ್ತದೆ. ಹನ್ನೆರಡೂ ಐದತ್ತಕ್ಕೆ ಮರಾರಿ ಮಾಸ್ತರನ ಬಿಗ್ಗಳ ನಾಮ, ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಗಂಟೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿ ಬಳಲುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಬಪ್ಪಿಲಹಿರಿಯ ಭೈರವಿ. ಮುಂದೊಂದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮಜಿ ಶಹಾ ಶೇಡಜಿಯ ಆಗಮನ. ಒಂದೂಕಾಲು ಗಂಟೆಗೆ ಗೂರ್ಖಾ'ನ ಮೆಟ್ಟಲು ಮೆಟ್ಟಲುಗಳ ಆಕಳಿಕೆ. ಎಲ್ಲ ಅದೇ. ಎಲ್ಲ ಅದೇ.

ಮೊನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಕೂಡ ಒಂದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿಯೇ ನಡೆದಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಏನೋ ಘೋಟಾಳೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಗೂರ್ಖಾ'ನ ಕೈಯಿಂದ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಡೋಕಾರಿ ನಾಯಿಯ ಕೊನೆಯ ಕುಂಯ್ಯಾ ಕೂಡ ಕ್ಷೇಣವಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಪ್ರೇಮಜಿಯ ಕಾರು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಮುದಿಗೇಟಿನ ಸದ್ದಿಗಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಬೇಚೈನಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ನಡೆದಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ಆ ಅನಾಹುತ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು.

ಶೇಡಜಿಯ ಕಾರು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಗೂರ್ಖಾ ಒಮ್ಮೆಲೇ “ಹೇ ಭಗವಾನ್” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, “ಆಃ ಆಃ ಆಃ” ಎಂದು ಆಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆಕಳಿಸಿದ್ದು ಕೂಡ ಮೂರೇ ಮೆಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ. ನಾನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ತುಳ್ಳೆಗೆಟ್ಟು ಬಾಲ್ಕನಿಗೆ ಬಂದು “ಗೂರ್ಖಾ” ಎಂದು ಕೂಗಿದೆ ಅಸಹನೆಯಲ್ಲಿ. ಗೂರ್ಖಾ ಜಾಲ್ಕನಿಯ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಮೇಲೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ “ಜೀ ಶಾಬ್” ಎಂದ. ನಾನು ಕೋಪದಲ್ಲಿ “ತುಮ್ ..ತುಮ್... ಆಜ್. ಆಜ್.. ಎನ್ನುತ್ತ ತಡವರಿಸಿ, ತಡಬಡಿಸಿ ಅಸಹಾಯನಾಗಿ ಸುಮ್ಮನಾದೆ.

ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ನನಗೆ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ “ನೀನು ಇಂದು ಮೂರೇ ಮೆಟ್ಟಲು ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಆಕಳಿಸಿದೆ?” ಎಂದು ಗೂರ್ಖಾನಿಗೆ ಕೇಳುವದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿ ಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದೇ ಒದ್ದಾಡಿದೆ. ಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಏನ್ನು ಅನಾಹುತ ನಡೆದಿದೆಯೋ ನೋಡಿ ಭರುವನೆಂದು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಹವಾಯಿ ತೂರಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ನಡೆದೆ. ನಾನು ಮೆಟ್ಟಲಿಳಿದು ಕೆಳಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೂ, ಅದೇ ಸಮ ಯಕ್ಕೆ ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ತಿಕೇಯನ್‌ನ ತಂದೆ ಶಿವರಾಮ ಆಯ್ಯರ್, ಮೂರನೆಯ ಮಹಡಿಯ ಪಾರ್ಸಿ ಬಾಬಾ ಹಾಗೂ ಸರದಾರ್‌ಜೀ ಜೋಗಿಂದರ್ ಸಿಂಗ್ ಕೆಳಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಯಿತು.

ಎಲ್ಲರೂ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಎಂಬಂತೆ “ಗೂರ್ಖಾ ಆಜ ಪ್ರೇಮಜಿ ಶೇಡಜಿ ಆಯಾ ನೈ?” (ಇಂದು ಶೇಡಜಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆ ?) ಎಂದು ಕೇಳಿದೆವು. ಆಗಲೇ ಗೂರ್ಖಾ ಬಾಂಬ ಎಸೆದ. “ಶೇಡಜಿ ಆಜ ಬಾಹರ ಗಯಾ ಹಿ ನೈ ಸಾಬ್” ಎಂದ. ನಾವೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಆಘಾತದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ “ಕ್ಯಾ?” ಎಂದು ನ್ನರಚಿದೆವು. ಗೂರ್ಖಾ ಮತ್ತೆ ಎಸಹಾಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ, ತನ್ನದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ “ಹಾಂ, ಸಾಬ್ ಆಜ ಶೇಡಜಿ ಬಾಹರ ಗಯಾ ಹಿ ನೈ” ಎಂದು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಿದ.

ನಮಗೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಷ್ಟು ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಇಂದು ಶೇಡಜಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಯಿಂದ ಹೊರಗೆಲ್ಲೂ ಹೋಗದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆಂದರೆ...ಛೇ...ಅನ್ಯಾಯ ವಲ್ಲವೇ ? ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪಾರ್ಸಿ ಬಾಬಾನ ಕೋಪ ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡು, “ಕ್ಯಾ, ಉಸ್ಮಾ ಬಾಪ್ ಕಾ ರಾಜ್ ಹೈ ಕ್ಯಾ ? ಜಾರ ಜಾರ ಔರತ್ ಹೈ, ಬಾಹರ ಗಯಾ ನೈ ಬೋಲೇ ತೋ ಕ್ಯಾ?” ಎಂದು ಗೂರ್ಖಾನ ಮೇಲೆ ಹರಿಹಾಯ್ದ. ಕೊನೆಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅಸಂಬದ್ಧತೆಯ ಅರಿವಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಉದಾಸ ರಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿದುತ್ತ ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲೇರತೊಡಗಿದವು.

ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಶಿವರಾಮ ಅಯ್ಯರ್, “Hopeless. I cannot sleep now for the whole night” ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಸರದಾರ್‌ಜಿ ಜೋಗಿಂದರ್‌ಸಿಂಗ್ ತನ್ನ ನೀಳ ಗಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತ “ಅಬ್ ಕೋನ್ ಸೋಯೇಗಾ ಯಾರ್ ?” ಎಂದು ದನಿಗೊಡಿಸಿದ.

ಬಂದೂಕವಾಲಾ ಪಾರ್ಸಿ “ಸಾಲಾ ಈಡಿಯಟ್ಟ ಇಂಡಿಯನ್ ಲೋಗೋ ಕೊ ಡಿಸಿಪ್ಲಿನ್ ನೈ. ಅಬ್ ಅಖ್ಬಾ ರಾತ್ ನೀಂದ ನಹಿ” ಎಂದು ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನೂ ಅದೇ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಜನರ ನಿದ್ರೆಯ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತು ಪ್ರೇಮಜಿ ಶಹಾ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೈಕೊಡಬಹುದೇ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪಾರ್ಸಿಗೆಗೆ ನಡೆದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಳ್ಳಲು.

ಆಧುನಿಕ ಅಡಗೂಲಜ್ಜಿ ಕಥೆಗಳು

-ಶಿವು

ನುಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳುವಾಗ ಪ್ರಮುಖ ಜ್ಞಾನ ವೃದ್ಧಿ ಆಗೋ ಹಾಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಕಾಲ ಬದಲಾದಂತೆ ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಬೇಕೆಂದಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ನಮ್ಮ ಭೂತಪೂರ್ವ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷ ರಾದ ಜ್ಞಾನಿ ಜೇಲ್ ಸಿಂಗ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ, ಏನು ಬೇಕಾದರೂ, ಮಾಡಬಹುದು ಅಲ್ಲವೇ ?

1. ಕಪ್ಪೆ-ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕಥೆ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜ ಇದ್ದ, ಬಲು ದರ್ಪ ಅವನಿಗೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವನನ್ನ ಎಲ್ಲರೂ ರಾಜಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂತಲೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ಅತಿ ರೂಪವತಿ. ಒಮ್ಮೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಚೆಂಡನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪುಟ ಹೊಡೆಯೋ ಆಟ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಆ ಚೆಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬೋಯಿತು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಬಾವಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಚೆಂಡು ಕಳೆದುಹೋಯ್ತು ಅಂತ ಅಳುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ಬಾವಿ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ಇತ್ತು. ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಪ್ಪೆ ಅಲ್ಲ. ಕಪ್ಪೆಗಳ ನಾಯಕ. ಶತ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ತನ್ನ ಮತ ಬಾಂಧವರ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ರೋಸಿಹೋಗಿದ್ದ ಕಪ್ಪೆ ಅದು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಆಳು ಕೇಳಿ ಮೇಲೆ ಬಂತು. ಮೊದಲೇ ರೂಪವತಿ. ಅಳು ಅವಳ ರೂಪವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಸಿತ್ತು. ಕಪ್ಪೆಗೆ ಹುಚ್ಚೇ ಹಿಡಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಇವಳನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗೋದು ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು “ಯಾಕೆ ಅಳ್ತಾ ಇದ್ದೀ ?” ಅಂತ ಕೇಳಿತು.

ರಾಜಕುಮಾರಿ “ಊಂ, ಊಂ, ನನ್ನ ಚೆಂಡು ಬಾವೀಲಿ.....” ಅಂತ ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿದಳು. ಕಪ್ಪೆ “ಚೆಂಡನ್ನು ನಾ ಈಗಲೇ ಮೇಲೆ ತರುವೆ, ಆಗುವೆಯಾ ನೀ ನನ್ನವಳು ಹೇಳಿ ಚೆಲುವೆ” ಅಂತ ಪ್ರಾಸಬದ್ಧವಾಗಿ ಕಂಡೀಷನ್ ಹಾಕಿತು. ರಾಜಕುಮಾರಿ “ಆಗಲಿ” ಅಂದಳು. ಕಪ್ಪೆ ಮಿಷಿಯಿಂದ ಬಾವಿಗೆ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಚೆಂಡು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಕೊಟ್ಟು “ಯಾವಾಗ ಮದುವೆ ?” ಅಂತ ರಾಜ

ಕುಮಾರೀನ ಕೇಳಿತು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕಲ್ಲಿನ ಹೃದಯದಿಂದ. "ಏನು! ನಿನ್ನೊಡನೆ! Don't be silly" ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಕಲಕಲನೇ ನಗುತ್ತಾ ಅರಮನೆಗೆ ಓಡಿದಳು.

ನಿರಾಶೆ, ತೀವ್ರ ಅವಮಾನಗಳ ದಳ್ಳುರಿಯಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಕಪ್ಪೆ ನಾಯಕ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅರಮನೆಯ ಪ್ರಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಮೈ ಮೇಲೆ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಸುರಿದುಕೊಂಡು, ಜಿಂಕೆ ಗೀರಿ, ಆತ್ಮಹುತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಧಗ ಧಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಸ್ಫುರದ್ರೂಪಿ ರಾಜಕುಮಾರನೊಬ್ಬ ಶಾಪ ವಿಮುಕ್ತನಾಗಿ ಹೊರ ಬಂದ. ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರ ನನ್ನು ನೋಡಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮೋಹಿತಳಾಗಿ, "ಮದುವೆ?" ಅಂತ ಕಾತರ ದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. ರಾಜಕುಮಾರ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು, ನಿನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ನಿನ್ನ ಜಾತಿಯ ವರನನ್ನೇ ಹುಡುಕಿಕೋ. ನನ್ನ ಮತ ಬಾಂಧವರ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯೇ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಗುರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಒಂದು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಟ್ಯಾಂಕರನ್ನು ನಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡಿಸಿದರೆ, ಚೆಂಡು ತೆಗೆದ ಋಣ ತೀರುತ್ತೆ" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮತ ಬಾಂಧವರ ವಿಮೋಚನಾ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ನಮ್ಮ ಕಪ್ಪೆ ನಾಯಕ.

2. ಸಿಂಹ ಇಲಿ ಕಥೆ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿಂಹ ಇತ್ತು. ಸಿಂಹ ಹೇಗಿ ದ್ದರೂ ಮೃಗಗಳ ರಾಜ ಅಲ್ಲವೇ? ಜೋರಿನಿಂದ, ಜರ್ಬಿನಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಸಿಂಹ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ, ಇಲಿಯೊಂದು ಒಂದು ಸಿಂಹದ ಕೇಸರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಿತು. ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಥಟಕ್ಕನೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು, ತನ್ನ ಸುಖ ಸ್ವಪ್ನ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತಿತಲ್ಲಾ ಅಂತ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತ ಟೋಪ ಬಂತು. ಮುಂದೆ ಇಲಿ ನಡುಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿತ್ತು.

"ಎಲವೋ ಇಲಿಯೇ, ನನ್ನ ನಿದ್ದೆ ಕೆಡಿಸಿದ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನ ಕೊಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಅಂತ ಸಿಂಹ ಘರ್ಜಿಸಿತು.

"ಬೇಡ, ಬೇಡ ಮೃಗರಾಜ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸು. ನಿನಗೆ ಕಪ್ಪ ಬಂದಾಗ ನಿನಗೆ ನಾನು ಖಂಡಿತ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಅಂತ ಇಲಿ ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಸಿಂಹ ನಗುತ್ತಾ, "ಚೋಟುದ್ದ ಇಲಿ, ನೀನು ನನಗೇನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ಜಾಸ್ತಿ ತಲೆಹರಟೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಬೋರ್ಪೋರ್ಸ್ ಬಂದೂಕಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಹೋಗು" ಅಂತ ಹೇಳಿತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಿಂಹದ ರಾಜ ಪುರೋಹಿತ ನರಿರಾಯನ ಗುಹೆಗೆ ಬಂದಿರು. ನರಿಯ ಮುಖ ಬಿಂತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು.

“ಏನು ರಾಜ ಪುರೋಹಿತರೇ, ತುಂಬಾ ಕಳವಳಗೊಂಡಿರೋ ಹಾಗಿದೆ ಯಲ್ಲಾ. ನಾನಿರೋವಾಗ ನಿಮಗೆ ಏತರ ಭಯ?” ಅಂತ ಸಿಂಹ ಕುಶಲ ವಿಚಾರಿ ಸಿತು. ನರಿ ಹೇಳಿತು ; “ನೀವು ಇರೋ ಬಗ್ಗೇನೇ? ನನಗೆ ಭಯ. ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಧೂಮಕೇತು ಮೂಡಿದೆ. ಈ ಉತ್ತರದ ಧೂಮಕೇತುವಿಗೆ ಒಂದೇ ಅರ್ಥ. ಆ ಮುಂದಿನ ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳೊಳಗೆ ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ಮೃಗ ರಾಜರ ಮೃತ್ಯು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನನಗೆ ಗಾಬರಿ”

ಸಿಂಹ ಯೋಚಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ನಕ್ಕು,

“ನೀವೇನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ, ನರಿರಾಯರೇ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ನರಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಿಂಹ ಇಲಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿತು. ಇಲಿ ಹೆದರುತ್ತಾ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಸಿಂಹ ನಯವಾದ ಮಾತಿನಿಂದ.

“ಇಲಿರಾಯ, ಇಲಿರಾಯ, ನೀನು ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆಯೇ?” ಅಂತ ಕೇಳಿತು.

“ಇದೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ. ಖಂಡಿತ ಇದೆ” ಇಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿತು.

“ಹಾಗಾದರೆ, ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರತ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಆಪ್ತು ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೀನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮೃಗರಾಜನಾಗಿರಬೇಕು. ಒಪ್ಪಿಗೆಯೇ?”

ಇಲಿಯ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

“ಆಗಲಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ. ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ ನನಗೆ ಆಜ್ಞೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿತು, ಇಲಿ.

ಸಿಂಹ “ಇಲಿ, ನೀನೇನೂ ಭಯ ಪಡಬೇಡ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲ ಇದ್ದೇ ಇದೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇಲಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿತು.

ಇಲಿಯ ಅದೃಷ್ಟವೋ?, ದುರಾದೃಷ್ಟವೋ, ನರಿಯ ಭವಿಷ್ಯ ಸುಳ್ಳಾಯಿತು. ಧೂಮಕೇತು ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮೃಗರಾಜನಾದ ಇಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಸ್ವ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಇದು ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯ ಮಂಡಿಸಿತು. ಇಲಿ, ತೋಳಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ ಗಳಿಸಿತು. ಸಿಂಹ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುವ ನೆವದಲ್ಲಿ ಪಂಜವನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಾ ಒಂದೇ ಏಟಿನಲ್ಲಿ ಇಲಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿತು. ಕೊನೆಗೂ ಸಿಂಹ ಮತ್ತೆ ಮೃಗರಾಜನಾಯಿತು.

ಹೆಣ್ಣು ಹೆತ್ತರೇ....

—ಶಾಂತ ರಘು

ವಾಸು ಮನೆ ತಲಪಿದಾಗ ಅಪರಾಹ್ನ ಎರಡು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲೋ ತಿಂದಿದ್ದು ಕರಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಚುರುಗುಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಕೂಟರ್‌ಗೆ ಸ್ಪಾಂಡ್ ಹಾಕಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಉಸ್ಸಪ್ಪಾ ಎಂದುಕೊಂಡು ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿದ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಬೆವರಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡನ ಮುಖ ನೋಡಿ “ಅಯ್ಯೋ” ಅನಿಸಿತು. ಬೇಗ ಫ್ಯಾನ್ ಹಾಕಿ ಊಟಕ್ಕೆ ರೆಡಿ ಮಾಡಲು ಒಳಗೆ ಹೋದಳು. ಆಯಾಸವಾಗಿ, ಹಸಿದಿದ್ದವನ ಮುಂದೆ ಈಗಲೇ ಏನೂ ಕೇಳಬಾರದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಕೈ ಕಾಲು ತೊಳೆದು, ವಾಸು ಟೇಬಲ್ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು, ಊಟ ಅರ್ಧ ಮುಗಿದಾಗ ಸಾವಿತ್ರಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕೇಳಿದಳು—“ಏನು ? ಹೋದ ಕೆಲಸ ಏನಾಯ್ತು ? ಪ್ರೆಸ್‌ನವನು ಇನ್ವಿಟೇಷನ್ನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನೆ?”

ಮೊಸರನ್ನ ಕಲಸುತ್ತಿದ್ದ ವಾಸು ಮುಖ ಕಿವಿಚಿದ— “ಎಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ? ಮುಂದಿನ ವಾರ ಬಾ ಅಂದು ಬಿಟ್ಟು. ‘ಅಪ್ಪಾ, ಹೀಗೆ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು 25ಕ್ಕೆ ಡೇಟು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳೇ ಉಳಿದಿದೆ. ನೀನು ಯಾವಾಗ ಕೊಟ್ಟು, ನಾವು ಯಾವಾಗ ಇನ್ವಿಟೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಡ್ರೆಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಬರೆದು, ಯಾವಾಗ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡೋದು? ಫಾರಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರೋರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಸುಮಾರು ಕಳಿಸಬೇಕು’ ಅಂದ್ರೆ, ‘ಸ್ವಾಮೀ, ಮದುವೆ ಸೀಸನ್ನು ಅಂದ್ರೆ ಹೀಗೇ. ನೀವು ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ? ನಮಗೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ’ ಅಂತಾನೆ. ಎಂದು ದೀರ್ಘ ಭಾಷಣ, ಮಾಡಿ ವಾಸು ಗಟಗಟನೆ ನೀರು ಕುಡಿದು ಮೇಲೆದ್ದ.

ಅದಿಗೆ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಗಂಡನ ಪಕ್ಕ ಬಂದು ಕುಳಿತಳು. “ಅವನು ಹೇಳೋದೂ ನಿಜಾ ಅನ್ನಿ. ಈ ವರ್ಷ ವಿಪರೀತ ಮದುವೆ. ಆಮೇಲೆ, ಗೋಪಾಲ ಶರ್ಮಾ'ಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ ಲಂದ್ರಲ್ಲ....ಏನಾಯ್ತು?”

“ಸಾಕಾಯ್ತು ಕಣೆ ಸಾವಿತ್ರಿ. ಶರ್ಮಾ 'ನನಗೆ ಆ ಛತ್ರದೋರು ಗೊತ್ತು, ಈ ಭವನದೋರು ಗೊತ್ತು ಆಂತ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಓಡಾಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು. ಆರು ತಿಂಗಳು, ಒಂದು ವರ್ಷ ಮುಂಚಿನಿಂದಲೇ, ಛತ್ರ, ಹಾಲ್, ಎಲ್ಲಾ ಬುಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡ್ತಾರಂತೆ. ನಮಗೆ ಎರಡೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಸಿಗತ್ತೆ? ಏನೇನೋ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ 'ಮಾನಸ' ಹೋಟೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಲ್ ಸಿಗ್ತು. ಏನ್ನಾದೋದು? 'ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇ ಸೀರುಂದೆ. ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಮದುವೆಗಳಿಗೇಂತಾನೇ ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಹೋಟೆಲ್‌ನವರೂ ಈ ತರಹ ಹಾಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ” ಅಂತ ವಾಸು ಹೇಳಿದ.

ಓಡಾಡಿ ಅವನಿಗೂ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಹೆಣ್ಣು ಹೆತ್ತವರ ಪಾಡು ಬೇಡಪ್ಪಾ ಬೇಡ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಪಾರ್ವತಿ ಮೂಗನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಓಡಾಡದೇ ಇನ್ನೇನ್ನಾಡ್ತಾಳೆ ಮತ್ತೆ? ಮೂರೂ ಗಂಡೇ ಅವಳಿಗೆ. ಜಂಬವೋ ಜಂಬ. “ನಂಗೇನು ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬತ್ತು ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ. ಬರೀ ವರಮಾನಾನೇ” ಅಂತ ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚೊತಾನೇ ಇರ್ತಾಳೆ. ನಿಜವೇ ಏನು ಮಹಾ ಖರ್ಚು ಅವಳಿಗೆ? ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಚೆಡ್ಡಿ, ವರ್ತು ತಗಲ ಹಾಕಿ, ಹುಡುಗರನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಯಿತು. ಹೆಣ್ಣಾದರೆ ಹಾಗೆ ಆದೀತೆ? ಒಂದೊಂದು! ಡ್ರೆಸ್ಸೂ, ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ, ಸೀರೆಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ, ಒಡವೆಗಳಿಗಂತೂ ದೇವರೇ ಗತಿ; ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಸರಿಸಮನಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಒದೂ ಓದಿಸಬೇಕು. ಗಂಡು ಮಡುಕಿ, ಲಗ್ನ ಇದಿಸಿ, ಛತ್ರ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ—ಅಬ್ಬಾ, ಈ ಛತ್ರಗಳು ಛಟ್ಟನೇ ಸಿಗುತ್ತವೆಯೆ? ವಾಸು ಏಡ್ತಾ ಇರೋ ಪಾಡು ಸ್ವಲ್ಪಾನೇ? ತಾರೀಖು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ವರ್ಷವೇ ಛತ್ರ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಪಾಪ, ವಾಸುವಿನ ಗತಿ ಬೇಡ. ಸದ್ಯ, ತಮಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳಾಗಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು ಎಂದು ಎಮ್ಮೋ ಸಲ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪಾಟಿ ಓಡಾಟ ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಹೆಣ್ಣಾದರೆ ಸಾಧ್ಯವೆ? ಈ ಓಡಾಟಗಳಿಗೇ ರಜಾ ತೆಗೆದು, ತೆಗೆದು, ವಾಸುವಿನ C.L. ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿ ಯುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು.

“ಕವಿತಾ ಎಲ್ಲೇ ಸಾವಿತ್ರಿ?” ಎಂದ ವಾಸು. “ಸ್ನೇಹಿತೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದ್ಲು. ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿರೋ ಸರ, ಬಳೆ. ಎಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಂಬ ಹೊಡೆಕ್ಕಾ ಬೇಸ್ವಿ ಮತ್ತೆ?” ಅಂತ ಸಾವಿತ್ರಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನಕ್ಕಳು.

ತಕ್ಷಣವೇ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅದ ಹಾಗೆ ಇವತ್ತಾದರೂ ಕೊಡ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಆ ರಂಗಯ್ಯ ಆಚಾರಿ ಒಡವೆಗಳನ್ನ. ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ತಿಂಗಳೇ ಆಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಸಲ ಅಂಗಡಿಗೂ, ಮನೆಗೂ ಓಡಾಡಿಸುತ್ತಾರಪ್ಪ. ಇನ್ನು ಆ ಟೈಲರೋ, ಹೇಳಿದ ಟೈಮಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರ ತಲೆಯೇ ಸಿದಿದು ಹೋಗತ್ತೋ ಏನೋ. ಕವಿತಳ ಬ್ಲೌಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗ ರೆಡಿಯಾಗತ್ತೋ ಏನೋ. ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಓಡಾಡಬೇಕೋ ಏನೋ. ಸಾಕಪ್ಪಾ ಭಗವಂತಾ, ಹೆಣ್ಣು ಹೆತ್ತವರ ಬವಣೆ. 25ರ ವೇಳೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೆಡಿಯಾಗಬೇಕಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು, ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಪರ್ಸನಲ್ಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕರೆಯೋ ಕೆಲಸ ಬೇರೆ ಇದೆ.

“ಬೆನ್ನೆಲುಬು ಮುರಿದೇ ಹೋಗತ್ತೆ” ಅಂತ ವಾಸು ಗೊಣಗುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

ಬಾಗಿಲು ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಧಡ ಧಡನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದಳು ಮುದ್ದಿನ ಮಗಳು ಕವಿತಾ. ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದ ವಾಸುವಿನ ಮುಖ ಮೊರದಗಲವಾಯಿತು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಹೋದುವು, ಪೇಪರನ್ನು ಅತ್ತ ಒಗೆದ. ಓಡಿ ಬಂದ ಮಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಕೆನ್ನೆಗೊಂದು ಹೂ ಮುತ್ತನ್ನಿತ್ತ.

“ಐದೇ ವರ್ಷವಾದರೂ ನಿನ್ನ ಸುತ್ತೂ ನಮ್ಮನ್ನ ಕುಣಿಸ್ತೀಯಲ್ಲೆ ಪುಟ್ಟೀ! ನಿಂಗೋಸ್ಕರ ಡ್ಯಾಡಿ, ಮಮ್ಮಿ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಡ್ಬೇಕು. ನೋಡು! ಸದ್ಯ 25ನೇ ತಾರೀಖು ನಿನ್ನ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ರಂಗ ಪ್ರವೇಶ ಏನೂ ವಿಘ್ನ ಇಲ್ಲೆ ನಡೆದು ಬಿಟ್ರೆ, ಪಟ್ಟ ತೊಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮರೆಯುತ್ತಪ್ಪ” ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಹೆತ್ತು ಹಣ್ಣಾಗಿದ್ದ ವಾಸು.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಪ್ರೇಮ್ ಕ್ರೀಟರ್

ಪೀಣ್ಯ ಮೂರನೆಯ ಹಂತ, ಪೀಣ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058

ಒಂಕಾರ್ ಆಫ್ಫೇಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್
ಆಂಡ್

ಫೋಟೋ ಟೈಪ್ ಸೆಟ್ಸ್

33, ಒಂದನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಹೊಸ ತರಗುಪೇಟೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560002.

ದೂರವಾಣಿ : 608186
609026

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಶೃಂಗಾರ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್

ತುಮಕೂರು ರಸ್ತೆ, ಪೀಣ್ಯ

ಬೆಂಗಳೂರು-560 058

ದೂರವಾಣಿ : 394549 ಗೃಹ : 320984

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಕೌಶ್ಯಪ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

119 1, ತ್ರಿನಿಡಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು-560 003

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಕ್ಸ್‌ಲಾ ಟೂಲ್ಸ್ ಅಂಡ್

ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

ಬಿ 20, 1ನೇ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೇ ಸ್ಟೇಜ್, ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್

ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಯುನೈಟೆಡ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಎಂಟರ್ಪ್ರೈಸಸ್

94-2 ಸರ್ದಾರ್ ಪತ್ರಪ್ಪ ರಸ್ತೆ

ಶೌಕತ್ ಮೊಹಲ್ಲಾ

ಬೆಂಗಳೂರು-560 002

ಉತ ಮ ದರ್ಜೆ ಉಕ್ಕಿನ ಸರಬರಾಜುದಾರರು

ದೂರವಾಣಿ : 221107

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಬಿ. ಎಸ್. ವಿಜಯೇಂದ್ರ
ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ಸ್

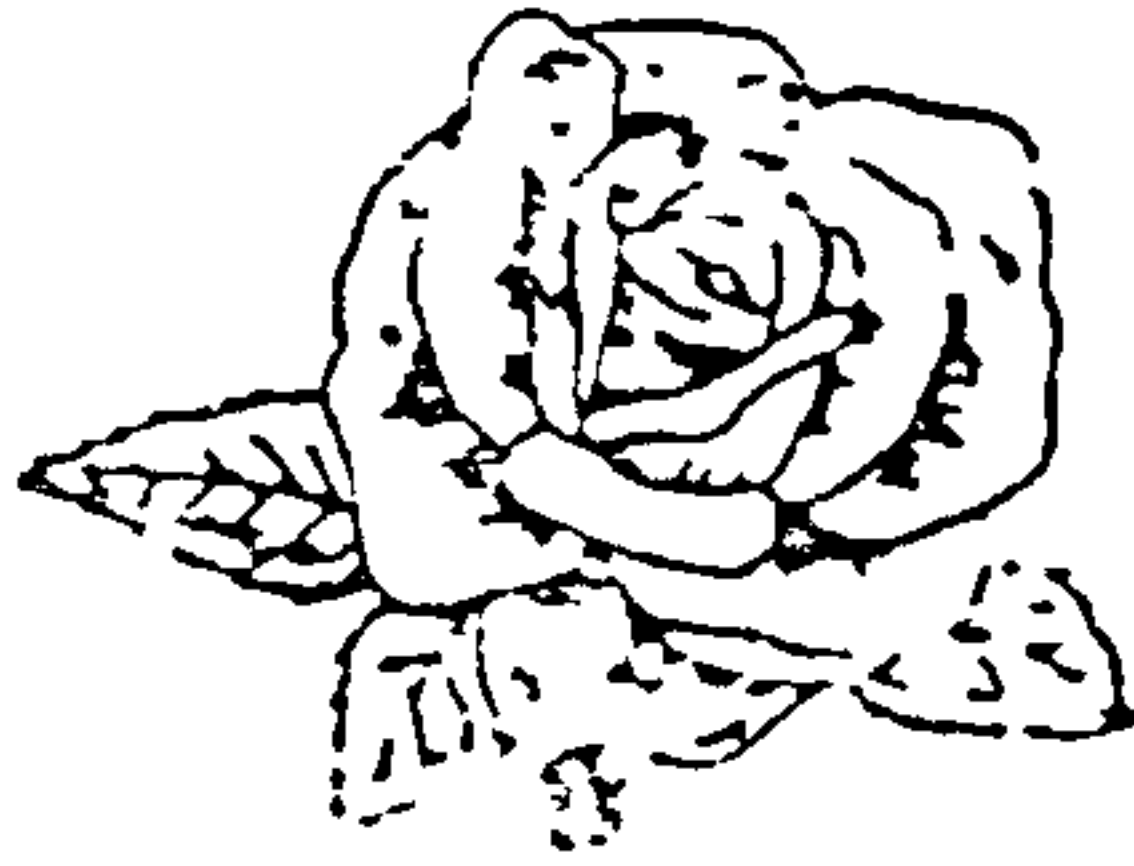
281, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಡಾವಣೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 010

ಮಾಸ್ ಕಾಟ್ ಆಗೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ದೂರವಾಣಿ 395902 ತಂತಿ 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫ್ನ್ -845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
'ನಾಕ್ವೀಡ್' ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :-

ಎನ್. ಎಸ್ ಗಿರಿಮಾಜಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬರ್ಬ್
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022.

REGISTERED No. BGW-180

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನರ್-ಕೀ ಕನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪೈ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್
11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಫೋನ್ 364118

Printed by V R NATHI for the Publisher M SHIVA KUMAR, Published
and owned by M SHIVA KUMAR, 36, 6th Main Road, Malleswaram,
Bangalore-560 003 Printed at IMPRESSIONS, 404, Sampige Road, Malleswaram,
Bangalore-560 003 Editor M SHIVA KUMAR